

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)



องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง
อำเภอสีดา จังหวัดนครราชสีมา



ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง
เรื่อง ให้ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

=====

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ได้จัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ตามขั้นตอน และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง เมื่อคราวประชุมสภาฯ สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑/๒๕๖๒ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒ นั้น

บัดนี้ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ได้อนุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เรียบร้อยแล้ว เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ จึงประกาศให้ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) รายละเอียดปรากฏตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ที่แนบท้ายประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายวิบูลย์ ทาโสง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง

คำนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยผลักดันนโยบายของภาครัฐ ไปสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาพื้นที่โดยสอดคล้องกับปัญหา และความต้องการของประชาชน นับเป็นเครื่องมือที่เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการ “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมวางแผน ร่วมตรวจสอบ ” โดยคำนึงถึงสภาพปัญหาความต้องการอย่างแท้จริง ประกอบด้วยเนื้อหาสำคัญตามแนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาสามปี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาต่างๆ มีแนวทางการพัฒนาได้มากกว่าหนึ่งแนวทาง และภายใต้แนวทางการพัฒนาต่างๆ จะมีโครงการได้มากกว่าหนึ่งโครงการ ที่จะต้องนำมาดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ เป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง โดยงานนโยบายและแผน ขอขอบคุณทุกฝ่ายที่ให้ความร่วมมือในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาคมท้องถิ่น ตลอดจนพนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้างทุกท่าน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) จะสามารถกำหนดทิศทางในการดำเนินงานในอนาคต และแผนพัฒนาสามารถจะนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ราชการและท้องถิ่น ตลอดจนส่งเสริมภาพพจน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่น ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป้าหมายสูงสุด คือ “ การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองอย่างยั่งยืน ” ตลอดไป

คณะผู้บริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

➤ ด้านกายภาพ	๑
➤ ด้านการเมือง/การปกครอง	๕
➤ ประชากร	๗
➤ สภาพทางสังคม	๘
➤ ระบบบริการพื้นฐาน	๑๒
➤ ระบบเศรษฐกิจ	๑๓
➤ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๔
➤ ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๕

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

➤ ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๗
➤ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๖
➤ การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๖๔

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ

➤ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๘๓
➤ บัญชีโครงการพัฒนา	
➤ แบบ ผ. ๐๑ บัญชีสรุปโครงการพัฒนา	๘๕
➤ แบบ ผ. ๐๒ บัญชีโครงการพัฒนา	๘๙

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาตำบลมุ่งสู่ “เมื่อนำอยู่ นำลงทุน” ๘๙

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมการเกษตร ๑๓๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาด้านให้เป็นเมืองแห่งสังคม คุณภาพชีวิตที่ดี มีความเข้มแข็ง

ภาคประชาชน สมานฉันท์ในท้องถิ่น ๑๓๘

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : พัฒนาด้านสาธารณสุข ๑๕๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : พัฒนาศักยภาพตำบล เพื่อก้าวไปสู่ตำบลแห่งการเรียนรู้ และก้าวหน้าเทคโนโลยี ๑๕๘

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : พัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ๑๗๔

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : พัฒนาการให้มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และส่งเสริมความเข้มแข็ง

ในการป้องกันปราบปรามการทุจริต ๑๗๘

➤ แบบ ผ. ๐๒/๑ โครงการที่เกี่ยภัยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๙๘

➤ แบบ ผ. ๐๓ บัญชีครุภัณฑ์ ๒๐๓

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

➤ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๒๑๙
➤ การติดตามและประเมินผลโครงการ	๒๒๓
➤ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๒๒๘
➤ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๒๓๑

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ประวัติตำบล

ตำบลสามเมือง เดิมตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา โดยจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล และประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๓ ตอนพิเศษ ๕๒ ง ประกาศวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อมาได้แบ่งเขตการปกครองจากอำเภอบัวใหญ่ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แบ่งเขตท้องที่อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ตั้งเป็นกิ่งอำเภอสีดา และประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๔ ตอนพิเศษ ๕๑ ง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นต้นมา ตำบลสามเมืองตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอสีดา

ชนกลุ่มแรกเป็นคนไทยโคราชได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานที่บ้านสามเมือง และมีคนไทยอีสานอพยพมาจากจังหวัดมหาสารคามมาตั้งถิ่นฐานรวมอยู่ด้วย ได้นำเอาขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวอีสานมาเผยแพร่จวบจนถึงทุกวันนี้ ในสมัยก่อนตำบลสามเมือง เป็นตำบลที่อุดมสมบูรณ์ เป็นอยู่ข้าวอู่น้ำ มีทรัพยากรธรรมชาติอยู่มากมาย มีลำน้ำที่ใสสะอาดไหลอยู่ตลอดปี ในปัจจุบันนี้เรียกว่า “ลำห้วยยาง”

ที่ตั้งสำนักงาน

ตั้งอยู่เลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๔ ตำบลสามเมือง อำเภอสีดา จังหวัดนครราชสีมา หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร ๐ - ๔๔๓๐ - ๓๑๓๘

ที่ตั้งอาณาเขต

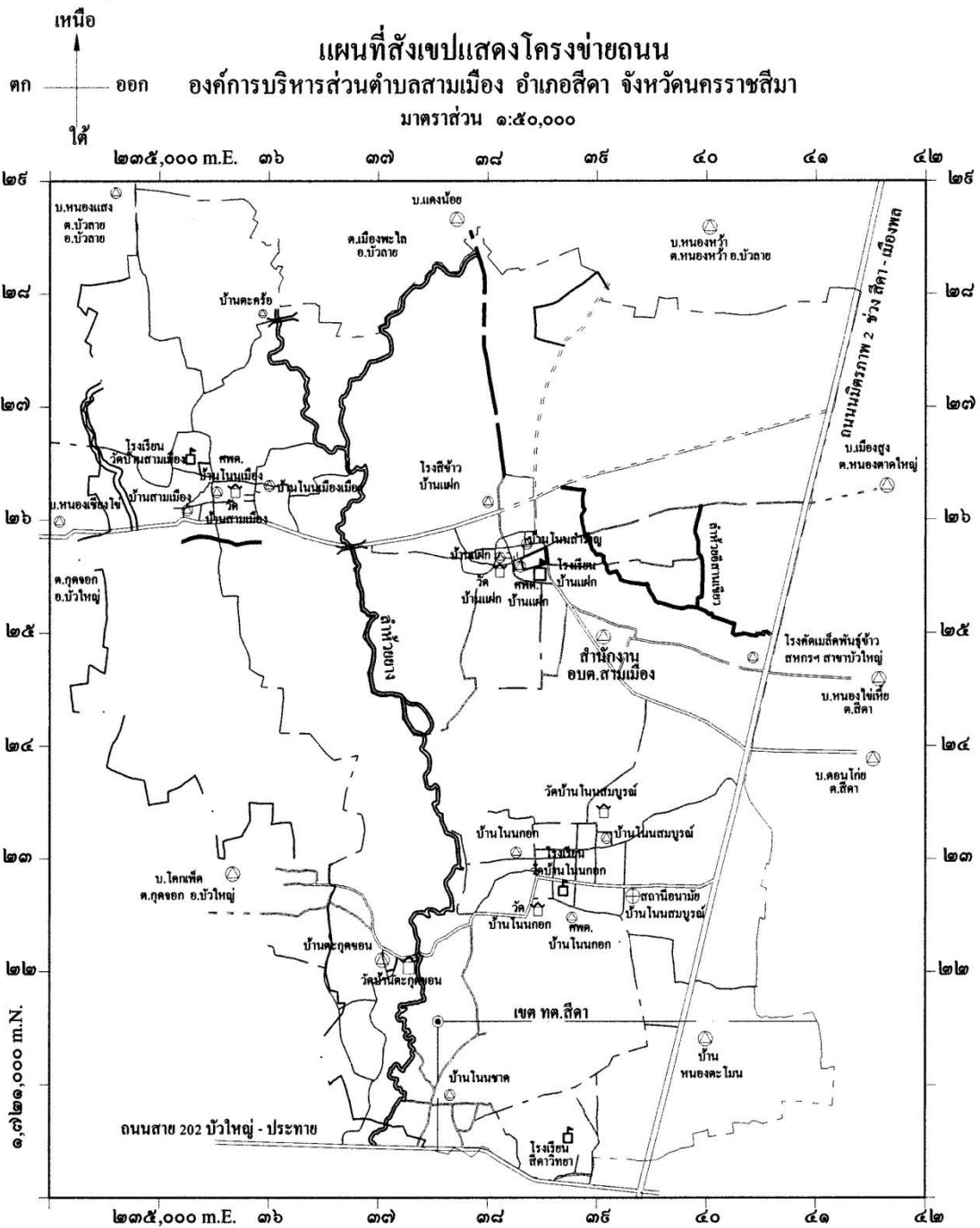
องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง เป็นตำบลที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอสีดา ตั้งอยู่เลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๔ บ้านโนนสำราญ ตำบลสามเมือง อำเภอสีดา จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่ติดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ถนนมิตรภาพ - หนองคาย ระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอสีดาประมาณ ๗ กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดนครราชสีมา ๘๖ กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดขอนแก่น ๑๐๐ กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพมหานคร ๓๔๐ กิโลเมตร มีพื้นที่รวมประมาณ ๒๔.๘๘ ตารางกิโลเมตร โดยมีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ

ติดต่อกับตำบลเมืองพะไล กิ่งอำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากกึ่งกลางลำห้วยยางทางทิศตะวันตกของบ้านหลบทุมบริเวณพิกัด T C ๓๓๙๒๘๕ ไปทางทิศใต้ตามลำห้วยยางจดคั่นนาทางทิศตะวันออกบ้านตะคร้อบริเวณพิกัด T C ๓๔๑๒๗๘ ไปทางทิศตะวันออกตามคั่นนาจดทางสาธารณะหนองหว่า - บ้านแฝกทางทิศเหนือของบ้านแฝกบริเวณพิกัดที่ T C ๓๖๙๒๗๙ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามทางสาธารณะหนองหว่า - บ้านแฝก จดคั่นนาทางทิศตะวันตกเฉียงใต้บ้านหนองหว่าบริเวณพิกัด T C ๓๓๗๘๒๘๗

	ไปทางทิศตะวันออกตามคันนาจรดถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ทางทิศตะวันตกของบ้านน้อยบริเวณพิกัด T C ๓๙๖๒๘๕ รวมระยะทางทิศเหนือประมาณ ๙ กิโลเมตร
ทิศตะวันออก	ติดต่อตำบลสีดา กิ่งอำเภอสีดา จังหวัดนครราชสีมา โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของบ้านน้อยบริเวณพิกัด T C ๓๙๖๒๘๕ ไปทางทิศใต้ตามถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ จดร่องน้ำทางทิศเหนือของบ้านหัวตะโมนบริเวณพิกัด T C ๓๗๕๒๑๗ ไปทางทิศตะวันออกตามร่องน้ำจรดคันนาทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของบ้านหัวตะโมนบริเวณพิกัด T C ๓๘๖๒๑๖ ไปทางทิศใต้ตามคันนาจรดถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ ทางทิศตะวันออกของบ้านทางพาดสีดาบริเวณพิกัด T C ๓๘๐๑๙๙ รวมระยะทางด้านทิศตะวันออกประมาณ ๑๒ กิโลเมตร
ทิศใต้	ติดต่อตำบลโพหนอง กิ่งอำเภอสีดา จังหวัดนครราชสีมา โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ ทางทิศตะวันออกของบ้านทางพาดสีดาบริเวณพิกัด T C ๓๘๐๑๙๙ ไปทางทิศตะวันตกตามถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ จดสี่แยกสีดาที่บ้านทางพาดสีดาบริเวณพิกัด T C ๓๗๕๒๐๐ ไปทางทิศเหนือตามถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ จดคันนาจรดถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ ทางทิศตะวันออกของบ้านโนนสังบริเวณพิกัด T C ๓๖๕๒๐๑ ไปทางทิศตะวันตกตามถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ จดคันนาทางทิศตะวันตกของบ้านลึงส่องบริเวณพิกัด T C ๓๔๖๒๐๔ รวมระยะทางด้านทิศใต้ประมาณ ๕ กิโลเมตร
ทิศตะวันตก	ติดตำบลลูกจอก อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ ทางทิศตะวันตกของบ้านลึงส่องบริเวณพิกัด T C ๓๔๖๒๐๔ ไปทางทิศเหนือตามคันนา จดสันเนินทางทิศตะวันออกของบ้านโคกเพ็ดบริเวณพิกัด T C ๓๔๙๒๒๕ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามสันเนิน จดทางสาธารณะหนองเชียงโช้ – สามเมือง ทางทิศตะวันตกของบ้านสามเมืองบริเวณพิกัด T C ๓๒๔๒๘๕ ไปทางทิศเหนือตามคันนาจรดทางสาธารณะทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของบ้านอ้อยช้างบริเวณพิกัด T C ๓๓๐๒๗๒ ไปตามทางสาธารณะ จดลำห้วยยางทางทิศตะวันตกของบ้านหลบทุมบริเวณพิกัด T C ๓๓๙๒๘๕ รวมระยะทางทิศตะวันตกประมาณ ๑๑ กิโลเมตร

ที่มา : ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๔ ตอนพิเศษ ๕๑ ง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐



เครื่องหมาย

- | | | | |
|---|----------------------------------|---|-----------------------|
| — | เขตเทศบาล | ⊕ | โรงพยาบาล สถานีอนามัย |
| — | เขตอำเภอ เขตกิ่งอำเภอ | ⌂ | วัด ศาสนสถาน |
| — | เขตตำบล เขตองค์การบริหารส่วนตำบล | ▢ | โรงเรียน |
| — | ทางหลวง ถนน ขอบ | | |
| — | ถนนลูกรัง พื้นถนนอ่อน | | |
| — | สะพาน | | |
| — | แม่น้ำ คลอง ห้วย | | |
| ⊙ | สถานที่ราชการ | | |

เนื้อที่

ตำบลสามเมือง มีพื้นที่ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แบ่งเขตท้องที่อำเภอบัวใหญ่ จังหวัด นครราชสีมา ตั้งเป็นกิ่งอำเภอสีดา พื้นที่รวมประมาณ ๒๔.๘๘ ตารางกิโลเมตร ซึ่งเป็นตำบลค่อนข้างเล็ก โดยมี เนื้อที่แยกเป็นรายหมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	เนื้อที่ (ไร่)	อันดับ
๑	บ้านสามเมือง	๑,๓๑๐	๖
๒	บ้านโนนเมือง	๑,๙๗๙	๕
๓	บ้านแฝก	๓,๕๑๘	๑
๔	บ้านโนนสำราญ	๓,๑๘๒	๒
๕	บ้านโนนกกอก	๒,๖๕๓	๔
๖	บ้านโนนสมบูรณ์	๒,๘๐๖	๓
๙	บ้านตะกุดขอนแก่น	๑,๐๖๑	๗
๑๐	บ้านตะคร้อ	๘๔๗	๘

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม มีแหล่งน้ำธรรมชาติเป็นหัวใจสำคัญในการดำรงชีวิตของ ประชาชนในตำบลสามเมือง ๒ สาย คือ ลำห้วยยาง และลำห้วยอีสานเขียว ประชากรมีอาชีพ เกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งอาศัยลำห้วยทั้งสองใช้ประโยชน์ในการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรมี ๘ หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่ ๑ บ้านสามเมือง	หมู่ที่ ๕ บ้านโนนกกอก
หมู่ที่ ๒ บ้านโนนเมือง	หมู่ที่ ๖ บ้านโนนสมบูรณ์
หมู่ที่ ๓ บ้านแฝก	หมู่ที่ ๙ บ้านตะกุดขอนแก่น
หมู่ที่ ๔ บ้านโนนสำราญ	หมู่ที่ ๑๐ บ้านตะคร้อ

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนและแห้งแรง แต่บางครั้งอาจมีอากาศเย็น บ้างครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตกก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนทุกปี เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง ๓๕ – ๓๙.๙ องศาเซลเซียส ร้อนจัด มีอุณหภูมิประมาณ ๔๐ องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม แต่อาจเกิด “ช่วงฝนทิ้ง” ซึ่งอาจนานประมาณ ๑ – ๒ สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือน กรกฎาคม แต่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองไม่เคยเกิดอุทกภัยรุนแรง มีฝนตกเฉลี่ยประมาณ ๙๐๐ มิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในช่วงกลางเดือนตุลาคมนานราว ๑-๒ สัปดาห์ เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศหนาวอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ ๑๕ องศา

๑.๔ ลักษณะของดิน

สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินทรายลูกรัง และบางแห่งเป็นดินเค็ม ดินไม่ค่อยอุดมสมบูรณ์

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

● ลำห้วยยาวยาวประมาณ	๑๒.๕	กิโลเมตร
● ลำห้วยอีสานเขียวยาวประมาณ	๗	กิโลเมตร
● บึง หนอง และอื่นๆ	๓๔	สาย

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

● ประปาหมู่บ้าน	จำนวน	๙	แห่ง
● บ่อบาดาล	จำนวน	๕	แห่ง
● ฝายคอนกรีต	จำนวน	๕	แห่ง
● หนอง	จำนวน	๔	แห่ง
● สระน้ำ	จำนวน	๑๑	แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองมีป่าไม้โคกหนองโพธิ์ แต่มีต้นไม้ที่ชาวบ้านปลูกลักษณะของไม้เป็นไม้ยืนต้น ผลัดใบ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง หมู่บ้านละ ๒ คน (เขต อบต.สามเมืองมี ๘ หมู่บ้าน) จำนวน ๑๖ คน อยู่ในวาระ ๔ ปี มีประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน ซึ่งสภาเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้นายอำเภอแต่งตั้งดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และมีเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน ซึ่งสภาเลือกจากสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

คณะผู้บริหาร ได้แก่ ฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๒ คน และเลขานุการนายกฯ ๑ คน ซึ่งมีใช้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นผู้ช่วยในการบริหารราชการ

พนักงานส่วนตำบล เป็นเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่ปฏิบัติงานอันเป็นภารกิจประจำสำนักงานหรืออาจจะนอกสำนักงานก็ได้ ซึ่งมีความเกี่ยวพันกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างใกล้ชิด โดยมีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้รับผิดชอบ ควบคุม บังคับบัญชา

ตารางแสดงอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล
ภายในส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง

ลำดับ	ส่วนราชการ	พนักงานส่วนตำบล	พนักงานจ้าง	รวมทั้งสิ้น
๑	องค์การบริหารส่วนตำบล	๑	-	๑
๒	สำนักงานปลัด	๕	๓	๘
๓	กองคลัง	๓	๒	๕
๔	กองช่าง	๒	-	๒
๕	กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๕	๓	๘
๖	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม	๑	-	๑
๗	กองสวัสดิการสังคม	๓	๑	๔
รวม		๒๐	๙	๒๙

ระดับการศึกษาของบุคลากร

- มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา ๒ คน
- ปริญญาตรี ๑๙ คน
- ปริญญาตรีโท ๘ คน

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑๖ คน

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ตำแหน่งใน อบต.	หมายเหตุ
๑	นายสุนทร ปะวะซัง	สมาชิกอบต. หมู่ที่ ๓	ประธานสภาฯ	
๒	นายสุวรรณ์ ทานา	สมาชิกอบต. หมู่ที่ ๑๐	รองประธานสภาฯ	
๓	นายรวง ดอกพิกุล	สมาชิกอบต. หมู่ที่ ๑	สมาชิกสภาฯ	
๔	นางสำลี ปลิดกลาง	สมาชิกอบต. หมู่ที่ ๑	สมาชิกสภาฯ	
๕	นายทวีป บุญมา	สมาชิกอบต. หมู่ที่ ๒	สมาชิกสภาฯ	
๖	นางละมุล บุริมาตร	สมาชิกอบต. หมู่ที่ ๒	สมาชิกสภาฯ	
๗	นายประดิษฐ์ ยะปะตัง	สมาชิกอบต. หมู่ที่ ๓	สมาชิกสภาฯ	
๘	นายสวัสดิ์ ดงสิงห์	สมาชิกอบต. หมู่ที่ ๔	สมาชิกสภาฯ	
๙	นายม้วน อัคระวิคุณ	สมาชิกอบต. หมู่ที่ ๔	สมาชิกสภาฯ	
๑๐	นายสายันต์ ช่างสาร	สมาชิกอบต. หมู่ที่ ๕	สมาชิกสภาฯ	
๑๑	นายบุญตัน ทองภูบาล	สมาชิกอบต. หมู่ที่ ๕	สมาชิกสภาฯ	
๑๒	นายไพโรจน์ สุกาวิน	สมาชิกอบต. หมู่ที่ ๖	สมาชิกสภาฯ	
๑๓	นายบัญญัติ แก้วหนองแสง	สมาชิกอบต. หมู่ที่ ๖	สมาชิกสภาฯ	
๑๔	นายสำรวย ยิ้มสวัสดิ์	สมาชิกอบต. หมู่ที่ ๙	สมาชิกสภาฯ	
๑๕	นายเฉลิม สะวงค์	สมาชิกอบต. หมู่ที่ ๙	สมาชิกสภาฯ	
๑๖	นางอนงค์ อาจยิ่งยงค์	สมาชิกอบต. หมู่ที่ ๑๐	สมาชิกสภาฯ	

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๔ คน

๑. นายวิบูลย์ ทาไธสง นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
๒. นายเชิด ช่างปลูก รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
๓. นายเทิน สุขนอก รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
๔. นายดำรง ช่างสาร เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่มา : สำนักงานปลัด อบต.สามเมือง (สำรวจข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑)

องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองแบ่งเขตการปกครองดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านสามเมือง

หมู่ที่ ๕ บ้านโนนกกอก

หมู่ที่ ๒ บ้านโนนเมือง

หมู่ที่ ๖ บ้านโนนสมบูรณ์

หมู่ที่ ๓ บ้านแฝก

หมู่ที่ ๙ บ้านตะกุดขอนแก่น

หมู่ที่ ๔ บ้านโนนสำราญ

หมู่ที่ ๑๐ บ้านตะคร้อ

โดยมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ

จดตำบลเมืองพะไล

อำเภอบัวลาย

จังหวัดนครราชสีมา

ทิศตะวันออก

จดตำบลสีดา

อำเภอสีดา

จังหวัดนครราชสีมา

ทิศใต้

จดตำบลโพหนอง

อำเภอสีดา

จังหวัดนครราชสีมา

ทิศตะวันตก

จดตำบลกุดจอก

อำเภอบัวใหญ่

จังหวัดนครราชสีมา

ท้องที่ในตำบลอยู่ในเขตรับผิดชอบหน่วยงานอื่น

- มี ๒ หมู่บ้าน คือ หมู่ ๗ บ้านหัวตะเมน และหมู่ ๘ บ้านโนนชาด อยู่ในเขตรับผิดชอบเทศบาลตำบลสีดา

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองได้แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง เป็น ๑ เขตเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลออกเป็น ๘ เขต ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑ หมู่ที่ ๑ บ้านสามเมือง

เขตเลือกตั้งที่ ๕ หมู่ที่ ๕ บ้านโนนกกอก

เขตเลือกตั้งที่ ๒ หมู่ที่ ๒ บ้านโนนเมือง

เขตเลือกตั้งที่ ๖ หมู่ที่ ๖ บ้านโนนสมบูรณ์

เขตเลือกตั้งที่ ๓ หมู่ที่ ๓ บ้านแฝก

เขตเลือกตั้งที่ ๗ หมู่ที่ ๙ บ้านตะกุดขอนแก่น

เขตเลือกตั้งที่ ๔ หมู่ที่ ๔ บ้านโนนสำราญ

เขตเลือกตั้งที่ ๘ หมู่ที่ ๑๐ บ้านตะคร้อ

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมทางการเมืองเสมอมา และประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองยังมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การช่วยเหลืองานองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง เสนอแนะในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมประชาคมในการจัดแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ประชุมประชาคมแก้ไขปัญหาความยากจน ฯลฯ

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๑)

เกณฑ์อายุ	จำนวนประชากร		
	ชาย	หญิง	รวม
เป็นบุคคลที่ทำบัตรประจำตัวประชาชน	๒๓	๑๗	๔๐
เป็นบุคคลที่มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๑๕ ปี	๑,๗๔๓	๑,๘๑๗	๓,๕๖๐
เป็นบุคคลที่มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๑๘ ปี	๑,๖๗๖	๑,๗๖๐	๓,๔๓๖
เป็นบุคคลที่มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๒๐ ปี	๑,๖๓๐	๑,๗๑๕	๓,๓๔๕
เป็นบุคคลที่ต้องขึ้นทะเบียนทหาร	๒๘	๐	๒๘
เป็นบุคคลที่ต้องเข้ารับการเกณฑ์ทหาร	๓๕	๐	๓๕

ที่มา : ทะเบียนราษฎรอำเภอสีดา กรมการปกครอง (สำรวจข้อมูล ณ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑)

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง มีจำนวน ๘ หมู่บ้าน แยกเป็นจำนวนประชากร ดังนี้

- จำนวนประชากร ชาย ๒,๐๘๖ คน
- จำนวนประชากร หญิง ๒,๑๓๐ คน
- จำนวนประชากร รวม ๔,๒๑๖ คน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวน ครัวเรือน	รายชื่อผู้นำ
		ชาย	หญิง	รวม		
๑	บ้านสามเมือง	๒๖๐	๒๔๕	๕๐๕	๑๒๑	นายอภิชาติ ธรรมประกอบ
๒	บ้านโนนเมือง	๒๔๖	๒๓๐	๔๗๖	๑๓๗	นายพนม เพ็ชรทะเล
๓	บ้านแฝก	๓๒๐	๓๓๙	๖๕๙	๒๐๐	นายอัครพงษ์ จันทกล
๔	บ้านโนนสำราญ	๓๒๔	๓๔๖	๖๗๐	๒๒๐	นายบุญทัน อะโน
๕	บ้านโนนกก	๕๐๖	๕๕๗	๑,๐๖๓	๓๐๔	นายธนา ปักนอก
๖	บ้านโนนสมบูรณ์	๒๘๒	๒๗๙	๕๖๑	๑๖๖	นางจุฑามาศ ทุนฤทธิ์สระ
๙	บ้านตะกุดขอนแก่น	๙๙	๗๗	๑๗๖	๔๐	นางสมพาน รุ่งเรืองศรี
๑๐	บ้านตะคร้อ	๔๙	๕๗	๑๐๖	๓๑	นายสุบัน กมลตรี
	รวม	๒,๐๘๖	๒,๑๓๐	๔,๒๑๖	๑,๒๑๙	

ที่มา : ทะเบียนราษฎรอำเภอสีดา กรมการปกครอง(สำรวจข้อมูล ณ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑)

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	จำนวนประชากร		
	ชาย	หญิง	รวม
อายุน้อยกว่า ๑ ปี – ๑๗ ปี	๔๐๗	๓๗๐	๗๗๗
อายุ ๑๘ - ๕๙ ปี	๑,๓๑๗	๑,๓๕๔	๒,๖๗๑
อายุ ๖๐ – ๑๐๐ ปี	๓๖๒	๔๐๖	๗๖๘
อายุมากกว่า ๑๐๐ ปี	๐	๐	๐
รวม	๒,๐๘๖	๒,๑๓๐	๔,๒๑๖

ที่มา : ทะเบียนราษฎรอำเภอสีดา กรมการปกครอง(สำรวจข้อมูล ณ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑)

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ – ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่าน เขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ – ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหา คือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในกับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๓ แห่ง

ชื่อสถานศึกษา	พื้นที่ (ไร่)	ที่ตั้ง	เปิดสอน ระดับ	จำนวน ครู (คน)	จำนวน นักเรียน (คน)	จำนวน ห้องเรียน (ห้อง)	เบอร์ติดต่อ
โรงเรียนวัดบ้าน สามเมือง	๙ ไร่ ๓ งาน ๙๓ ตร.ว.	หมู่ ๑ ต.สามเมือง อ.สีดา จ.นม.	อนุบาล ๑-๒ ป.๑ - ป.๖	๕	๒๐ ๓๑	๒ ๖	นางภัทรภร ชัยรส ผอ.โรงเรียน ๐๖-๒๙๘๙-๐๑๓๘
โรงเรียนบ้าน แฝก	๒๒ ไร่ ๒ งาน	หมู่ ๓ ต.สามเมือง อ.สีดา จ.นม.	อนุบาล ๑-๒ ป.๑ - ป.๖	๙	๑๘ ๕๔	๒ ๖	นายประยุทธ ชาวง ผอ.โรงเรียน ๐๙-๓๓๒๑-๗๘๖๙
โรงเรียนวัดบ้าน โนนกอก	๑๑ ไร่	หมู่ ๕ ต.สามเมือง อ.สีดา จ.นม.	อนุบาล ๑-๒ ป.๑ - ป.๖	๑๐	๓๗ ๑๐๙	๒ ๖	นายอุดม การขัง ผอ.โรงเรียน ๐๙-๕๖๐๓-๐๐๓๓

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๓ แห่ง

ชื่อสถานศึกษา	พื้นที่ (ไร่)	ที่ตั้ง	เปิดสอน ระดับ	จำนวน ครู (คน)	จำนวน นักเรียน (คน)	จำนวน ห้องเรียน (ห้อง)	เบอร์ติดต่อ
ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กบ้านโนนเมือง	๒ งาน	หมู่ ๒ ต.สามเมือง อ.สีดา จ.นม	เด็กก่อน วัยเรียน	๒	๑๓	๑	นางพรรณนิภา อาศัยนา ๐๘-๗๘๗๒-๖๗๓๒
ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กบ้านแฝก - โนนสำราญ	๒ งาน	๑๑๑ หมู่ ๓ ต.สามเมือง อ.สีดา จ.นม.	เด็กก่อน วัยเรียน	๒	๒๖	๑	นางสุภาพร แก้วพรม ๐๘-๗๙๔๔-๖๔๔๓
ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กบ้านโนนกอก	๑ ไร่	หมู่ ๕ ต.สามเมือง อ.สีดา จ.นม.	เด็กก่อน วัยเรียน	๓	๕๑	๒	นางจำปี ปักนอก ๐๘-๐๑๖๙-๔๗๙๕

ที่มา : กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (สำรวจข้อมูล ณ วันที่ ๒๑ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒)

๔.๒ สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษายาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองและหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน มีเพียง ๑ ราย เท่านั้น ที่ไม่ตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้้องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลสาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

(๑) หน่วยงานด้านสาธารณสุข

ชื่อสถานพยาบาล	ที่ตั้ง	จำนวนบุคลากร (คน)	หมายเลขโทรศัพท์
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโนนกกอก	เลขที่ ๑๐๒ หมู่ ๖ ต.สามเมือง อ.สีดา จ.นครราชสีมา ๓๐๔๓๐	๘	๐๔๔ - ๓๒๙๑๖๐

จำนวนผู้ป่วยนอกตามกลุ่มสาเหตุ (21 กลุ่มโรค)

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโนนกกอก (ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2560 – 30 กันยายน 2561)

กลุ่ม	สาเหตุการป่วย (กลุ่มโรค)	จำนวนผู้ป่วย
01	โรคติดเชื้อและปรสิต	161
02	เนื้องอก (รวมมะเร็ง)	1
03	โรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือดและความผิดปกติเกี่ยวกับภูมิคุ้มกัน	1
04	โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอลิซึม	292
05	ภาวะแปรปรวนทางจิตและพฤติกรรม	1
06	โรคระบบประสาท	0
07	โรคตาารวมส่วนประกอบของตา	180
08	โรคหูและปุ่มกกหู	28
09	โรคระบบไหลเวียนเลือด	642
10	โรคระบบหายใจ	1,441
11	โรคระบบย่อยอาหารรวมโรคในช่องปาก	840
12	โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	240
13	โรคระบบกล้ามเนื้อโครงร่าง และเนื้อเยื่อเสริม	1,625
14	โรคระบบสืบพันธุ์ร่วมปัสสาวะ	88

15	ภาวะแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์ การคลอด และระยะหลังคลอด	0
16	ภาวะผิดปกติของทารกที่เกิดขึ้นในระยะปริกำเนิด (อายุครรภ์ 22 สัปดาห์จนถึง 7 วันหลังคลอด)	0
17	รูปร่างผิดปกติแต่กำเนิด การพิการจนผิดรูปแต่กำเนิด และโครโมโซมผิดปกติ	0
18	อาการแสดง และสิ่งผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทางคลินิก และทางห้องปฏิบัติการที่ไม่สามารถจำแนกโรคในกลุ่มอื่นได้	636
กลุ่ม	สาเหตุการป่วย (กลุ่มโรค)	จำนวนผู้ป่วย
19	การเป็นพิษและผลที่ตามมา	0
20	อุบัติเหตุจากภายนอกอื่นๆ ที่ทำให้ป่วยหรือตาย	2
21	สาเหตุจากภายนอกอื่นๆ ที่ทำให้ป่วยหรือตาย	114
22	อื่นๆ โปรดระบุ.....	0
รวม		19,131

ที่มา : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโนนกก (สำรวจข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2562)

๔.๓ อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง มีสถานีตำรวจภูธรสาขาย่อยสามเมือง และไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการมอบถังดับเพลิงประจำหมู่บ้าน ติดตั้งกระจกโค้งจราจร รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหาคือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ ตำรวจ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรสีดาได้แจ้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองทราบนั้นพบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองมีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานช่วงปิดภาคเรียน
๕. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๖. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านคนจน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองมีระบบบริการพื้นฐาน ดังนี้

๕.๑ เส้นทางคมนาคม

องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง มีการคมนาคมสายหลัก จำนวน ๙ เส้นทางหลัก ดังนี้

๑. ถนนสายบ้านแฝก ต.สามเมือง อ.สีดา – บ้านหนองเชียงโช้ ต.กุดจอก อ.บัวใหญ่
๒. ถนนสายบ้านโนนสมบูรณ์ ต.สามเมือง อ.สีดา – บ้านโคกเพ็ด ต.กุดจอก อ.บัวใหญ่
๓. ถนนสายบ้านแฝก ต.สามเมือง อ.สีดา – บ้านแตงน้อย ต.เมืองพะไล อ.บัวลาย
๔. ถนนสายบ้านแฝก ต.สามเมือง อ.สีดา – บ้านเมืองสูง ต.หนองตาตใหญ่ อ.สีดา
๕. ถนนสายบ้านโนนสำราญ ต.สามเมือง อ.สีดา – บ้านหนองหว้า ต.หนองหว้า อ.บัวลาย
๖. ถนนสายบ้านโนนสมบูรณ์ ต.สามเมือง อ.สีดา – โรงเรียนสีดาวิทยา ทต.สีดา อ.สีดา
๗. ถนนสายบ้านตะกุดขอนแก่น ต.สามเมือง อ.สีดา – ถนนลาดยางสายสีดา-บัวใหญ่ ทต.สีดา อ.สีดา
๘. ถนนสายบ้านโนนกกอก ต.สามเมือง อ.สีดา – บ้านโนนชาต ต.สามเมือง/ทต.สีดา อ.สีดา
๙. ถนนสายบ้านสามเมือง ต.สามเมือง อ.สีดา – บ้านหลุมพุ่ม ต.เมืองพะไล อ.บัวลาย

๕.๒ การไฟฟ้า

การบริการกระแสไฟฟ้า อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งสามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าได้เกือบครบทุกหลังคาเรือน ไฟฟ้าสาธารณะ (ไฟฟ้าส่องสว่าง) ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ครอบคลุมถนนสายหลัก ดังนี้

ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	เสาไฟ (ต้น)	เสาที่ติดตั้งโคมไฟ (ต้น)	หมายเหตุ
บ้านสามเมือง	๑	๗๔	๑๖	
บ้านโนนเมือง	๒	๓๗	๑๕	
บ้านแฝก	๓	๔๔	๓๓	
บ้านโนนสำราญ	๔	๕๕	๒๙	
บ้านโนนกกอก	๕	๘๙	๔๒	
บ้านโนนสมบูรณ์	๖	๙๖	๓๕	
บ้านตะกุดขอนแก่น	๙	๒๒	๘	
บ้านตะคร้อ	๑๐	๑๓	๑๐	
รวม		๔๓๐	๑๘๘	

ที่มา : กองช่าง อบต.สามเมือง (สำรวจข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒)

๕.๓ การประปา

การประปา เขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง มีกิจการประปาของหมู่บ้าน จำนวน ๔ แห่ง ดังนี้

๑. บ้านสามเมือง บ้านโนนเมือง และบ้านตะคร้อ ใช้ระบบน้ำประปาที่หนองใหญ่
๒. บ้านแฝก บ้านโนนสำราญ ใช้ระบบน้ำประปาที่หนองเพนิก
๓. บ้านโนนกกอก บ้านโนนสมบูรณ์ ใช้ระบบน้ำประปาที่หนองแมว
๔. บ้านตะกุดขอนแก่น ใช้ระบบน้ำประปาที่สระตะกุดขอนแก่น

สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี อาจเกิดปัญหาในเรื่องของขาดแหล่งน้ำดิบใช้ผลิตน้ำประปาบ้าง องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองให้การช่วยเหลือด้วยการสูบน้ำเพื่อช่วยแก้ไขปัญหามาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนดังกล่าว

๕.๔ โทรศัพท์

๑. การบริการระบบอินเทอร์เน็ตตำบล จำนวน ๑ แห่ง
๒. หอกระจายข่าวในพื้นที่ให้บริการได้ครอบคลุมร้อยละ ๑๐๐ ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล สามเมือง จำนวน ๘ แห่ง

๕.๕ ไปรษณีย์

มีที่ทำการไปรษณีย์ (บ้านแฝก) จำนวน ๑ แห่ง ให้บริการ เวลา ๐๘.๐๐ – ๑๖.๐๐ น. ในวันจันทร์ – เสาร์ (วันเสาร์ครึ่งวัน) หยุดวันอาทิตย์

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ร้อยละ ๔๔.๓๘ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ดังนี้

- อาชีพเกษตรกรรม	ร้อยละ	๔๔.๓๑	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	๐.๐๗	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง	ร้อยละ	๑๙.๕๘	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย	ร้อยละ	๒.๑๒	ของจำนวนประชากรทั้งหมด

๖.๒ การประมง

(ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองไม่มีการประมง)

๖.๓ การปศุสัตว์

- เป็นการประกอบกิจการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยง ไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ จำนวนสัตว์ในพื้นที่โดยประมาณ ดังนี้

โค	๖๑๔	ตัว	กระบือ	๓๗๓	ตัว	สุกร	๓๑๙	ตัว
เป็ด	๓๓๔	ตัว	ไก่	๖,๓๕๓	ตัว	อื่นๆ (ห่าน)	๕	ตัว

๖.๔ การบริการ

สถานประกอบการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง

- ประเภทจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง/ปั้มน้ำมันอัตโนมัติหยอดเหรียญ ๒ แห่ง
 ๑. นางสุมาลี มาปะเม
 ๒. นายสมบุญ อดทน
- ประเภทกิจการด้านการผลิตพลังงานไฟฟ้า ๒ แห่ง
 ๑. บริษัทบางกอกโซลาร์พาวเวอร์ จำกัด
 ๒. บริษัทโซล่าเพาเวอร์ (โคราช ๓) จำกัด
- ประเภทกิจการด้านการก่อสร้าง ๕ แห่ง
- ประเภทกิจการด้านยานยนต์ ๓ แห่ง
 ๑. บริษัทนครราชสีมาฮอนด้าอโต้โมบิล จำกัด
 ๒. บริษัทคูโบต้าเบญจพลนครราชสีมา จำกัด
 ๓. บริษัทเบญจพลอโต้ จำกัด
- ประเภทกิจการโรงแรมและท่องเที่ยว ๒ แห่ง
 ๑. กล้วยไม้ปารีสอร์ท
 ๒. ตะวันฉายรีสอร์ท

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองมีแหล่งท่องเที่ยว คือ หมู่บ้านท่องเที่ยววัฒนธรรมใหม่ บ้านแฝก-โนนสำราญ และได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ การจัดสร้างสวนสาธารณะสำหรับใช้พักผ่อนหย่อนใจ

๖.๖ อุตสาหกรรม

- จำนวนกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก (โรงสีขนาดเล็ก) จำนวน ๙ แห่ง
- โรงขนมจีน จำนวน ๑ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- ร้านค้า จำนวน ๓๓ แห่ง
- ร้านค้าชุมชน จำนวน ๕ แห่ง
- โรงขายไม้เก่า จำนวน ๑ แห่ง
- อู่ซ่อมรถจักรยานยนต์ จำนวน ๑ แห่ง
- ร้านขายเฟอร์นิเจอร์ จำนวน ๑ แห่ง
- ร้านขายอาหาร จำนวน ๑ แห่ง
- ร้านเสริมสวย จำนวน ๐ แห่ง
- โกดังเก็บข้าวสากการเกษตรบัวใหญ่ จำนวน ๑ แห่ง
- เสาส่งสัญญาณโทรศัพท์ จำนวน ๑ แห่ง
- บ่อนชนไก่ จำนวน ๑ แห่ง

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้ บางส่วนประกอบอาชีพเสริมด้วยการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม การจักรสาน

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ
- วัด ๕ แห่ง
- สำนักสงฆ์ ๒ แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ชื่องานประเพณี	เดือนที่จัดงานประเพณี
งานประเพณีวันขึ้นปีใหม่	เดือนมกราคม
งานประเพณีบุญกุ่มข้าวใหญ่	ขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๓
งานประเพณีบุญข้าวกี้	ขึ้น ๑๓ และ ๑๔ ค่ำ เดือน ๓
งานประเพณีบุญผะเหวด (เทศน์มหาชาติ)	เดือนสี่
งานประเพณีวันสงกรานต์	วันที่ ๑๓ – ๑๕ เดือนเมษายน ของทุกปี
งานประเพณีเลี้ยงศาลปู่ตา	เดือนหก
งานประเพณีบุญเบิกบ้าน	ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๗
งานประเพณีวันเข้าพรรษา	ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ ของทุกปี
งานประเพณีบุญข้าวประดับดิน	ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๙ ของทุกปี
งานประเพณีบุญข้าวสารท	ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ของทุกปี
งานประเพณีวันออกพรรษา	ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ของทุกปี
งานประเพณีตักบาตรเทโว	แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ของทุกปี
งานประเพณีวันลอยกระทง	ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ (วันเพ็ญเดือนสิบสอง)

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสานใช้สำหรับในครัวเรือน วิธีการเลี้ยงไหมและการทอผ้าไหม วิธีการทอเสื่อจากต้นกก และวิธีการจับปลาธรรมชาติ

ภาษาถิ่น พุดภาษาอีสาน และภาษาโคราช

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ เสื้อที่ทอจากต้นกก ผ้าที่ทอจากผ้าฝ้ายและผ้าไหม เครื่องจักรสานที่ทำจากไม้ไผ่ ไข่เค็ม ตะกร้าที่ทำจากหวาย

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้ และบางแห่งเค็ม ไม่สามารถใช้ดื่มและอุปโภคได้ โดยมีแหล่งน้ำสายหลัก คือ ลำห้วยยางและลำอีสานเขียว มีแหล่งน้ำภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ดังนี้

๑. ฝายน้ำล้น ลำห้วยยาง บ้านโนนเมือง หมู่ที่ ๒ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๑๐๒,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
๒. ฝายน้ำล้น ลำห้วยยาง บ้านแฝก หมู่ที่ ๓ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๕๔,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
๓. ฝายน้ำล้น ลำห้วยอีสานเขียว บ้านโนนสำราญ หมู่ที่ ๔ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๓๕,๘๔๐ ลูกบาศก์เมตร
๔. ฝายน้ำล้น ลำห้วยยาง บ้านโนนกก หมู่ที่ ๕ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๑๕๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
๕. หนองใหญ่ บ้านสามเมือง หมู่ที่ ๑ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๒๔,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
๖. หนองเพนิก บ้านแฝก หมู่ที่ ๓ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๙๐,๒๔๐ ลูกบาศก์เมตร
๗. หนองโพธิ์ บ้านโนนสำราญ หมู่ที่ ๔ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๖๒,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
๘. หนองแมว บ้านโนนกก หมู่ที่ ๕ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๓๔,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
๙. สระแดง บ้านสามเมือง หมู่ที่ ๑ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๔,๐๙๕ ลูกบาศก์เมตร
๑๐. สระโกรก บ้านสามเมือง หมู่ที่ ๑ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๒๕,๗๔๐ ลูกบาศก์เมตร
๑๑. สระหนองแสง (สระวัด) บ้านโนนเมือง หมู่ที่ ๒ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๑๒,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
๑๒. สระโกรก บ้านโนนสำราญ หมู่ที่ ๔ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
๑๓. สระวัดโนนกก บ้านโนนกก หมู่ที่ ๕ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๒๔,๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร
๑๔. สระวัดโนนสมบูรณ์ (หนองกระทุ่ม) บ้านโนนสมบูรณ์ หมู่ที่ ๖ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๑๘,๗๗๗ ลูกบาศก์เมตร
๑๕. สระหนองขวาง บ้านโนนสมบูรณ์ หมู่ที่ ๖ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๑๓,๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร
๑๖. สระหนองหัวลิง บ้านตะกุดขอนแก่น หมู่ที่ ๙ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๒๒,๓๓๐ ลูกบาศก์เมตร
๑๗. สระตะกุดขอนแก่น บ้านตะกุดขอนแก่น หมู่ที่ ๙ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๓๖,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
๑๘. สระบ้านตะคร้อ บ้านตะคร้อ หมู่ที่ ๑๐ สามารถกักเก็บน้ำได้ ๓,๕๕๕ ลูกบาศก์เมตร

๘.๒ ป่าไม้ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองไม่มีป่าไม้

๘.๓ ภูเขา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองไม่มีภูเขา

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็ม น้ำใต้ดินก็เค็ม

หรือไม่ก็เป็นน้ำกร่อย ไม่สามารถที่จะนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค-บริโภคได้ได้ ต้องอาศัยน้ำดิบจากแหล่งอื่น และน้ำฝน น้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน ปัญหาด้านขยะ เมื่อชุมชนแออัด ขยะก็มากขึ้น การแก้ไขปัญหา องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองได้จัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชน และเป็นไปตามความต้องการของประชาชน เช่น โครงการจัดหาถังขยะรองรับขยะให้ครอบคลุมทั้งพื้นที่ โครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ ในพื้นที่ของตนเองและที่สาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของเมืองให้ร่มรื่น สวยงาม ให้เป็นเมืองน่าอยู่ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ฯลฯ

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

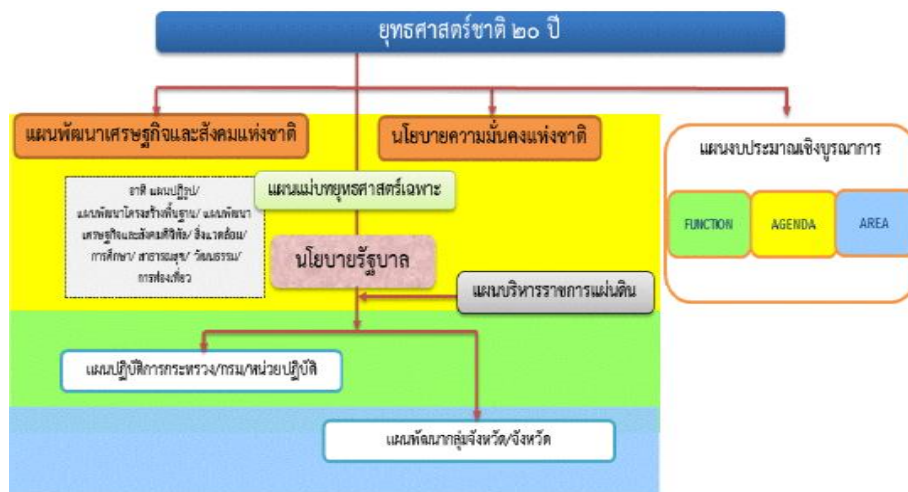
๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว



ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ



๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ

ระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดด้านทุนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็ยังไม่อยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน

เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีปและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีกับอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนี้ ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙ ดอลลาร์ สรอ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยาน

ยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ เศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึง การเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ได้อันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อการพัฒนาภาคความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบต่อสังคม ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็น วงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขภายในที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่าง

แท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เหนือขึ้นไปปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาล ซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบต่อที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมกับ การเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกอยู่ในขณะนี้แน่นอนจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการคือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลก และสามารถแก้วิกฤตประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”



ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มีคนเป็นกลางที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถมีกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ



ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกเว้นเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม



ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม** ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนามั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติดีการค้ำประกันฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลผลิตทางการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักรชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวยุติมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผน และกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคตพัฒนา ประชาชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปี ต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

ทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญ

ของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกัน ภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้อง ให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความ เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคง ชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพ ความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อย ภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของ ฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็น ประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการ พัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีด ความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและ พัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การ พัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การ ส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติ การค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศ ในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการ ดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกร ในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรม ปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้าเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่ มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการ สุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกย่องผลิตภาพ แรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมือง ศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม และเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่ แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะ จิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการ พัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหาร จัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมี ขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้ความสำคัญสอดคล้องกันตามห่วงโซานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติสู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ตำบลบ้านเหลื่อม มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีให้เหมาะสมกับสถานการณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้น

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอชเอ็น (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ

๒.๒.๒ คริวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลง

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม (๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลง

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลูกกลมสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หากผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมโยกคนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดง

บทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้น และในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้

๓ บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๘๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยฉุดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้สูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐาน

การครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะซาลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขึ้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนวัยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ

เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมี

กลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดินอย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อยางานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน มีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาค โดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้น และเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อชาติเดิมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔ กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุลยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลิภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕ แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้

แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรม ท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงาน เพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

- (๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)
- (๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา
- (๓) พัฒนาศักยภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ
- (๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ และการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจน และสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุข กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมือง โดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุข สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้การลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุน และสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้ค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด

เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กลงแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็ว และน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวความคิดการพัฒนามาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นเมืองศูนย์กลางของภาคเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองตำบลบ้านเหลื่อมนั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเอง และดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวความคิดการพัฒนามาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจ เชียงของ-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชน ระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการพัฒนาพื้นที่ระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรการส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล

- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๗) โครงการฟื้นฟูผืนน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

➤ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ เพื่อพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม พลังงานทดแทน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอารยธรรมและไหม โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

(นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ได้แจ้งผลการประชุมคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค ด้านวิชาการ (อ.ก.บ.ภ. ด้านวิชาการ) ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๕กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) เป็นประธาน มีมติเห็นชอบนโยบายหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ และนายกรัฐมนตรี (พลเอกประยุทธ์จันทร์โอชา) เห็นชอบแนวทางการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามมติที่ประชุม อ.ก.บ.ภ. ด้านวิชาการครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ และเห็นชอบแนวทางการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณกลุ่มจังหวัด ซึ่งแบ่งงบประมาณเป็น ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ งบประมาณเพื่อการพัฒนาตามศักยภาพความต้องการของพื้นที่ หรือประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัดส่วนที่ ๒ งบประมาณเพื่อการพัฒนาในลักษณะ Cluster หรือสนองนโยบายสำคัญของรัฐบาลเชิงพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ จึงได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทิศทางการพัฒนาภาคยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม แผนแม่บทจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และมุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา) เพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ สามารถขับเคลื่อนไปด้วยดีมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาาร่วมกันของกลุ่มจังหวัด ให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ภ.) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- ๑) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- ๒) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ไหมระดับประเทศ
- ๓) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เขื่อนเขื่อน การ

กีฬาที่มีชื่อเสียง

- ๔) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนา

ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และสังคมเป็นสุข

ประเด็นการพัฒนา (Strategies Issues) รวม ๓ ประเด็น คือ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูป

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

➤ แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองได้จัดทำแผนสี่ปีโดยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลนครราชสีมา ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว โดยมุ่งเน้นพัฒนาด้านอุตสาหกรรมเกษตร อาหาร พลังงานสะอาด การค้า เศรษฐกิจอาเซียน การท่องเที่ยว สังคมคุณภาพ พัฒนาเมืองน่าอยู่ พัฒนาศักยภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยและความมั่นคงของบ้านเมือง ซึ่งแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลนครราชสีมา ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) มีรายละเอียดดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

๑. เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม การเกษตร การท่องเที่ยว Logistics และพลังงานสะอาดในภูมิภาค
๒. เป็นศูนย์กลางการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสาธารณสุขที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. เป็นศูนย์กลางในการป้องกันภัยคุกคาม และเสริมสร้างความมั่นคง เพื่อป้องกันสถาบันหลักของชาติ
๕. เป็นที่ตั้งของส่วนราชการที่มีการบริหารจัดการภาครัฐแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์ จังหวัดนครราชสีมา ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

“โคราชเมืองน่าอยู่ มุ่งสู่สังคมใหม่ เกษตร อุตสาหกรรม ปลอดภัย”

เป้าประสงค์รวม

๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา
๒. เพื่อพัฒนาสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่
๓. เพื่อเพิ่มพูนความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและลดมลพิษด้านสิ่งแวดล้อม
๔. เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในการป้องกันและแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์ และป้องกันสถาบันหลักของชาติ
๕. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีสมรรถนะสูงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการแข่งขันเศรษฐกิจ
๒. ยกระดับสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่
๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน
๔. การเสริมสร้างความมั่นคงทุกมิติ เพื่อป้องกันสถาบันหลักของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๕. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่๑: การพัฒนาและเพิ่ม ศักยภาพการ แข่งขันเศรษฐกิจ	๑. เพื่อขยายอัตรา การเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจ	๑. อัตราการ เปลี่ยนแปลงของรายได้ เฉลี่ยของครัวเรือนใน จังหวัด (%) ๒. อัตราการ เปลี่ยนแปลงของ ผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัด (%) ๓. จำนวนครัวเรือนที่ ได้รับการส่งเสริมอาชีพ ในพื้นที่(ครัวเรือน)	๑. ส่งเสริมอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ตามแนวเศรษฐกิจ พอเพียง ๒. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าสินค้า และ บริการภาคการเกษตรต้นทาง กลาง ทางและปลายทาง ๓. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าสินค้าและ บริการภาคนอกการเกษตรต้นทาง กลางทางและปลายทาง ๔. สนับสนุนการผลิตและสร้างผลงาน นวัตกรรมการเกษตรอุตสาหกรรมและ อาหารปลอดภัย ที่สอดคล้องกับการ พัฒนาจังหวัด ๕. ส่งเสริมการนำนวัตกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมและอาหารปลอดภัย (Food Valley) มาเพิ่มศักยภาพใน การผลิต ๖. สนับสนุนการสร้างรายได้จากการ ท่องเที่ยวและกีฬา ๗. สนับสนุนการสร้างอาชีพใน ครัวเรือนในชุมชนต่างๆ โดยยึดหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
	๒. เพื่อสร้าง เสถียรภาพทาง เศรษฐกิจ	๔. อัตราการว่างงาน(%) ๕. อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อ รายได้เฉลี่ยของ ครัวเรือน(เท่า) ๖. อัตราส่วนการออม เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของ ครัวเรือน(%)	๘.สร้างโอกาสและพัฒนาฝีมือให้กับผู้ ว่างงาน ๙. ส่งเสริมความเป็นอยู่ตามแนวทาง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๑๐.ส่งเสริมการออมของครัวเรือน

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
	๓. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	๗. ผลผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน) ๘. จำนวนผู้ประกอบการด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น (ราย)	๑๑. เพิ่มทักษะความสามารถและความเชี่ยวชาญของแรงงาน เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตของสินค้าและบริการ ๑๒. สนับสนุนการพัฒนาผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม(Innovative Entrepreneurship Development) และผู้ประกอบการใหม่ทางธุรกิจเทคโนโลยี (Tech Startup)ของจังหวัด ๑๓. ส่งเสริมการให้ความรู้ด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ กับหน่วยงานภาครัฐภาคธุรกิจและเอกชน ๑๔. เพิ่มทักษะความสามารถและความเชี่ยวชาญของแรงงานด้านการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับสังคมให้เป็นเมืองหน้าอยู่	๑. เพื่อลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำ	๑. ร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน (%) ๒. สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ (Gini Coefficient)	๑. ส่งเสริมอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย ๒. ส่งเสริมการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงและได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกจากโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ รวมทั้งระบบป้องกันภัยที่เอื้อต่อการกระจายเศรษฐกิจ
	๒. เพื่อพัฒนาโครงข่ายความคุ้มครองทางสังคม	๓. ร้อยละผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อสำนักงานแรงงาน(%) ๔. ร้อยละความครอบคลุมของบัตรประกันสุขภาพของประชาชน(%) ๕. จำนวนศูนย์ช่วยเหลือสัตว์เร่ร่อนในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา(ศูนย์)	๓. ส่งเสริมการเข้าถึงระบบสังคมและประกันสังคมในแรงงาน ๔. ส่งเสริมการจัดบริการสาธารณะสุขที่มีคุณภาพและสามารถบริการได้อย่างครอบคลุม ๕. ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือสัตว์เร่ร่อนในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา
	๓. เพื่อสร้างความคุ้มกันให้กับสังคม	๖. ระดับความสำคัญของหน่วยงานที่จัดกิจกรรมส่งเสริมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม (ครั้ง) ๗. ร้อยละของผู้ประสบปัญหาทางสังคมที่ขอรับบริการได้รับบริการทางกฎหมาย (%)	๖. ส่งเสริมให้สังคมมีภูมิคุ้มกันทางสังคม ๗. ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่ประสบปัญหาทางสังคมขอรับบริการจากส่วนราชการที่รับผิดชอบทางภารกิจที่กฎหมายกำหนด

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
	๔. เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม	๘. อัตราส่วนแพทย์ต่อประชาชน (แพทย์/คน) (ปี๒๕๕๙ แพทย์ ๖๒๖ คน ประชากร ๒,๖๒๙,๙๗๙ คน) ๙. อัตราส่วนทันตแพทย์ต่อประชากร (ทันตแพทย์/คน) ๑๐. อัตราส่วนพยาบาลต่อประชากร (พยาบาล/คน) ๑๑. ประชาชนนักศึกษาและบุคลากรด้านดิจิทัลได้รับความรู้และประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล (คน) ๑๒. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทยอายุ ๑๕-๕๙ ปี (ปี) ๑๓. อัตราการได้รับงานทำของบัณฑิตที่จบภายใน ๑ ปี (%) ๑๔. อัตราการว่างงานของประชากร (ปี ๕๘) (%) ๑๕. ค่าเฉลี่ยคะแนน O-net ม. ๓ (คะแนน)	๘. ส่งเสริมการให้มีการผลิตแพทย์ ๙. ส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาทันตแพทย์เพิ่มเพื่อรองรับภาวะผู้สูงอายุของจังหวัด ๑๐. ส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการบริการเพิ่มขึ้น ๑๑. ส่งเสริมการสร้างทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลแก่ประชาชน ทุกสาขาอาชีพ ๑๒. ส่งเสริมให้ประชากรศึกษาในและนอกระบบ ๑๓. ส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้แก่ประชากรในทุกพื้นที่ ในทุกด้าน ๑๔. ส่งเสริมและแนะนำความต้องการแรงงานให้บัณฑิตที่จบใหม่ ๑๕. ส่งเสริมให้มีตลาดนัดพบแรงงาน เพื่อลดอัตราการว่างงานของประชาชน ๑๖. ส่งเสริมการเรียนการสอนของครู เพื่อให้นักเรียน มีความรู้ความสามารถ ตามหลักสูตรที่กำหนด
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน	๑. เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ	๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด ๒. ปริมาณขยะในจังหวัด (ตัน) ๓. การจัดการน้ำเสีย (จำนวนระบบ) ๔. พื้นที่บริหารจัดการน้ำเพิ่มขึ้น (ไร่) ๕. ความยาวสะสมของเขื่อนป้องกันน้ำกัดเซาะตลิ่ง (เมตร) ๖. ร้อยละสัดส่วนของพื้นที่ระบบป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่ชุมชน (%)	๑. ปลุกจิตสำนึกและให้ความรู้ประชาชนได้ตระหนักถึงคุณค่าและทรัพยากรป่าไม้ ๒. การอนุรักษ์และฟื้นฟู ป่าไม้ ๓. การรณรงค์ให้ประชาชนและผู้ประกอบการสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมเกี่ยวกับการลดปริมาณขยะ ๔. การจัดหาและเพิ่มความสามารถ ในการกำจัดขยะ ๕. ส่งเสริมให้ อบท. มีระบบจัดการน้ำเสีย ๖. ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำทั้งในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน ๗. เพิ่มสิ่งก่อสร้างเพื่อลดการพังทลายของตลิ่งตามแม่น้ำลำคลองสายหลักของจังหวัด ๘. พัฒนาระบบป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่ชุมชนเมือง

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน	๒. เพื่อใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ	๗. สัดส่วนปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อยานพาหนะต่อประชากร(ลิตร/คน) ๘. สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร (ล้านกิโลวัตต์/คน/ปี) ๙. สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าในภาคที่ไม่ใช่ครัวเรือนต่อ GPP (กิโลวัตต์-ชั่วโมง/ล้านบาท) ๑๐. สัดส่วนปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในภาคอุตสาหกรรม ต่อ GPP ภาคอุตสาหกรรม (ลิตร/ล้านบาท)	๙. รณรงค์ให้ประชาชนลดการใช้จ่ายพาหนะส่วนตัว โดยเปลี่ยนมาใช้รถสาธารณะ ๑๐. รณรงค์ให้ประชาชนประหยัดพลังงานไฟฟ้า ๑๑. รณรงค์ให้ประชาชนประหยัดพลังงานไฟฟ้า ๑๒. รณรงค์ให้ผู้ประกอบการลดชั่วโมงการผลิตในบางช่วงเวลา
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงทุกมิติเพื่อปกป้องสถาบันหลักของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๑. เสริมสร้างความมั่นคงเพื่อปกป้องสถาบันหลักของชาติ	๑. จำนวนตำบลที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ (ตำบล)	๑. สร้างความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบ ๒. ส่งเสริม พัฒนาอาชีพตามแนวทางโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ๓. ส่งเสริมการเรียนรู้หลักการทำงานและแนวทางพระราชดำริ
	๒. เป็นศูนย์บริหารจัดการเครือข่ายป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงทุกมิติ	๒. จำนวนตำบลที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมเครือข่ายการป้องกันและแก้ไขปัญหาทุกมิติ (ตำบล)	๔. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๕. การป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายและการค้ามนุษย์ ๖. การป้องกันและแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
		๓. จำนวนตำบลที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมเครือข่ายการป้องกันและแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์ (ตำบล) (ต่อ)	๗. การป้องกันและแก้ไขปัญหายกย่องการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ๘. การป้องกันและแก้ไขปัญหายกย่องความรูปแบบใหม่ ๙. การป้องกันและการแก้ปัญหายกย่องพิบัติ ๑๐. การป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในจังหวัด ๑๑. ส่งเสริมและสร้างเครือข่าย ๑๒. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายกย่องภัย
	๓. เสริมสร้างความปลอดภัยและความสมานฉันท์ในชาติ	๔. สร้างการรับรู้ที่ถูกต้อง (ตำบล)	๑๓. ส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยของประชาชน หรือนักเรียนนักศึกษา ในจังหวัด ๑๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกส่วนภาค
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ	๑. เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ	๑. ร้อยละของสถานพยาบาลที่ได้รับการรับรองคุณภาพ HA (%) ๒. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา (%) ๓. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้า (%) ๔. ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (%) ๕. จำนวนครั้งที่ให้บริการภาครัฐรัฐวิสาหกิจ และเอกชน เชียงรุ (ครั้ง) ๖. ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายงบประมาณ (%) ๗. ร้อยละของภาษีท้องถิ่นที่จัดเก็บรายได้ ไม่รวมเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (%)	๑. เพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการภาครัฐ ๒. เพิ่มขีดความสามารถจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
	๒. เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาองค์กร	๘. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อประสิทธิภาพการพัฒนาองค์กร (%)	๓. การพัฒนาบุคลากร ๔. การปรับปรุงระบบสารสนเทศ ๕. การปรับปรุงวัฒนธรรมองค์กร ๖. การสร้างความโปร่งใสในองค์กร
รวม ๕ ยุทธศาสตร์	รวม ๑๕ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	รวม ๔๖ ตัวชี้วัด	รวม ๖๑ กลยุทธ์

สรุป
วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์รวม ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์

วิสัยทัศน์ :
 โคราชเมืองน่าอยู่ มุ่งสู่นวัตกรรมใหม่ เกษตร อุตสาหกรรม

เป้าประสงค์รวม	๑) เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา	๒) เพื่อพัฒนาสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่	๓) เพื่อเพิ่มพูนความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและลดมลพิษด้านสิ่งแวดล้อม	๔) เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามและปกป้องสถาบันหลักของชาติ	๕) เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีสมรรถนะสูงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
ประเด็นยุทธศาสตร์	๑) การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการแข่งขันเศรษฐกิจ	๒) ยกระดับสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่	๓) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน	๔) การเสริมสร้างการมั่นคงทุกมิติเพื่อปกป้องสถาบันหลักของชาติและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	๓ เป้าประสงค์	๔ เป้าประสงค์	๓ เป้าประสงค์	๓ เป้าประสงค์	๒ เป้าประสงค์
ตัวชี้วัด	๘ ตัวชี้วัด	๑๕ ตัวชี้วัด	๑๐ ตัวชี้วัด	๕ ตัวชี้วัด	๘ ตัวชี้วัด
กลยุทธ์	๑๔ กลยุทธ์	๑๖ กลยุทธ์	๑๒ กลยุทธ์	๑๓ กลยุทธ์	๖ กลยุทธ์

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองมีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา โดยมุ่งเน้นพัฒนาด้านสานต่อแนวทางพระราชดำริ ด้านการศึกษา การเกษตร พัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาสาธารณสุข ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปัจจุบันมีรายละเอียดของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการด้านสานต่อแนวทางพระราชดำริ

๑.๑) ประสานและบริหารจัดการน้ำ ตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เมื่อปี ๒๕๓๘ เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาอุทกภัยอย่างเป็นระบบ

๑.๒) พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้ง

๑.๓) พัฒนาชุมชนและสังคมตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา

- ๒.๑) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา
- ๒.๒) พัฒนาและเตรียมบุคลากรทางการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน
- ๒.๓) สนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือและประกอบการศึกษา เป็นเครื่องมือของชุมชนและประชาชนทั่วไป
- ๒.๔) ส่งเสริมให้ประชาชนได้เตรียมความพร้อม และตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในทุกด้าน
- ๒.๕) ส่งเสริมการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

๓) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเกษตร

- ๓.๑) พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม เกิดพันธุ์พืชใหม่ๆ ที่มีคุณภาพสูงขึ้น โดยขอความร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน
- ๓.๒) ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานสากล โดยความร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน
- ๓.๓) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายผู้นำด้านการเกษตรอาสาสมัครการเกษตร
- ๓.๔) ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร และเพิ่มช่องทางตลาด
- ๓.๕) สนับสนุนการทำเกษตรทางเลือก ตามนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓.๖) ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม

- ๔.๑) ส่งเสริมและพัฒนาบทบาทของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้เข้มแข็ง
- ๔.๒) ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
- ๔.๓) ส่งเสริม พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- ๔.๔) ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น
- ๔.๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ
- ๔.๖) ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่
- ๔.๗) ส่งเสริมและประกาศเกียรติคุณผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดี และสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคม สร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดนครราชสีมา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสาธารณสุข

- ๕.๑) พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม)
- ๕.๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้การรักษาพยาบาลประชาชนในทุกระดับ ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง
- ๕.๓) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง โดยให้การเรียนรู้การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การป้องกันโรค การใช้ยาอย่างถูกต้อง การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และการเข้ารับการตรวจสุขภาพหรือการรับบริการด้านสาธารณสุขตามขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ๖.๑) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเป็นและความต้องการของประชาชน
- ๖.๒) ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง

๖.๓) ประสาน สนับสนุน ร่วมมือกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ เพื่อสนับสนุน เครื่องมือ เครื่องจักรกล ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานที่มีความชำนาญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๖.๔) ประสานในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในด้านสาธารณสุขโรค และส่งเสริมให้ประชาชน เข้าใจในการใช้และรักษาสาธารณสุขโรคอย่างคุ้มค่า

๖.๕) ดำเนินการปรับปรุงระบบขนส่งในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อแก้ไขปัญหาจราจร ความปลอดภัยและความเป็นระเบียบในการให้บริการแก่ประชาชน

๗) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณี และกีฬา

๗.๑) พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่นโคราช โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

๗.๒) พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รวมทั้งกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ กระตุ้นเศรษฐกิจ และสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมาเพิ่มขึ้น

๗.๓) สนับสนุนและส่งเสริมความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และสร้างเครือข่าย เพื่อพัฒนา คุณภาพสินค้าและบริการ โดยการจับคู่ธุรกิจพัฒนาคุณภาพสินค้าและขยายตลาดสินค้าทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๗.๔) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมลานกีฬา และจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ รวมถึงการสร้างความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

๘) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๘.๑) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน ให้รองรับการปฏิรูปการกิจหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

๘.๒) นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร

๘.๓) สนับสนุนบุคลากรในสังกัด ให้ได้รับการศึกษา อบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้ เพื่อยกระดับ ประสิทธิภาพ การทำงานให้เกิดประสิทธิผลในการบริการประชาชน และในการสื่อสารและร่วมมือกับประชาคมอาเซียน

๘.๔) บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เพื่อพัฒนาท้องถิ่น สร้างประโยชน์สูงสุด แก่ประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา

๘.๕) เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและความต้องการของประชาชนในการ พัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

๘.๖) เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๙) ยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๙.๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบเตือนภัยธรรมชาติ และภัยพิบัติต่างๆ

๙.๒) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงาน มูลนิธิการกุศลและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการ เตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย

๙.๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่สำคัญ โดยสร้างความอบอุ่น ใจ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๙.๔) สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร

๑๐) ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๐.๑) พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์

๑๐.๒) รณรงค์สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่นทุกระดับ

๑๐.๓) จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๑.๕ ไทยแลนด์ ๔.๐ (THAILAND ๔.๐)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องมีความสัมพันธ์กับไทยแลนด์ ๔.๐ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้าน เทคโนโลยีกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและ บังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่า สูง โดยรายละเอียดไทยแลนด์ ๔.๐ มีดังนี้



ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการพัฒนา เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agri-tech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Medtech) สปา (Spa) เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ (Vision)

วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง สภาพการณ์ในอนาคต ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายของท้องถิ่นที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้าการมองไปข้างหน้าด้วยความหวังตั้งใจ และมีโอกาสเป็นไปได้เพราะเราเชื่อว่าหากสภาพการณ์ดังกล่าว เช่น โครงการต่างๆ ที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อประชากรเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลให้เกิดคุณค่าความพึงพอใจของประชาชน หรือค่านิยมบางประการที่เรายึดถือ เช่น คุณภาพชีวิตของประชาชนการเติบโตทางเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกัน การกินดีอยู่ดี และการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นประเพณีวัฒนธรรม อันดีของท้องถิ่น ที่ควรอนุรักษ์ไว้ เป็นต้น กล่าวอีกนัยหนึ่งวิสัยทัศน์เป็นผลรวมของการสรุปทบทวนจากอดีตการแสดงความคิดเห็น การทုံมทศความรู้ และประสบการณ์ (พิจารณาว่าองค์กรมี ข้อเด่น ข้อด้อย อะไรบ้าง) เพื่อนำมาแก้ไขและพัฒนาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น พิจารณปัจจุบัน (พิจารณาว่าปัจจุบันองค์กรเป็นแบบใดคือมีบทบาทหน้าที่ในระดับใด) พัฒนาตรงไหน มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด และมุ่งหวังถึงอนาคตข้างหน้า “สรุปการกำหนดวิสัยทัศน์คือการตอบคำถามว่าท้องถิ่นต้องการอะไรในอนาคต”

จากสภาพทั่วไป ข้อมูลพื้นฐานสำคัญของท้องถิ่น และสภาพปัญหาของท้องถิ่นตลอดจนผลการวิเคราะห์ศักยภาพในท้องถิ่น และการประเมินสถานการณ์ การพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้นและเป็นระบบแบบแผนที่วางไว้โดยการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคต่างๆ แล้วจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ดังนี้

“ สามเมืองน่าอยู่ ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง คู่เคียงธรรมาภิบาล บริการสาธารณะเป็นเลิศ ”

สามเมืองน่าอยู่ มุ่งหวังให้ตำบลสามเมือง เป็นตำบลรักษาวินัยซึ่งเอกลักษณ์ ภูมิปัญญาชาวบ้าน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น ประชาชนมีความสามัคคี สงบสุข ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีการสร้างสรรค์และปรับปรุงสิ่งแวดล้อมทั้งด้านกายภาพและสังคมอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการขยายแหล่งทรัพยากรของชุมชน โดยให้ประชาชนในชุมชนนั้นมีส่วนร่วมและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เกี่ยวกับการดำเนินวิถีทางของชีวิต เพื่อให้ได้ศักยภาพหรือคุณภาพชีวิตที่ดีที่สุด

ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน มุ่งหวังให้ประชาชนทั่วไป เตรียมพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมุ่งเน้นเรื่องการศึกษา ภาษา สังคมวัฒนธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน กระจายรายได้ นอกจากนี้การใช้ภาษีเพื่อกระจายความเจริญให้เท่าเทียมกันและการใช้ทรัพยากรเพื่อการพัฒนาจะต้องเป็นการตัดสินใจร่วมกันระหว่างส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น โดยสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม

น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง มุ่งหวังให้ตำบลสามเมือง เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิพันธุ์ดี “สุครีพโลก” โดยนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy) มาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิต และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยและวิกฤติ เพื่อความมั่นคงและความยั่งยืนของการพัฒนา

คู่เคียงธรรมาภิบาล มุ่งหวังให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง บริหารจัดการองค์กรให้ มีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล รวมถึงส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ซึ่งก็คือ “การปกครองประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน” โดยให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ และร่วมตรวจสอบ” การทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง

บริการสาธารณะเป็นเลิศ มุ่งหวังให้ชาวตำบลสามเมือง ได้รับบริการสาธารณะที่ดีมีประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน (People's Audit) เพื่อให้บริการสาธารณะมีคุณภาพตรงตามความต้องการของประชาชน และสามารถนำข้อบกพร่องไปแก้ไขปรับปรุง และพัฒนาการให้บริการสาธารณะให้ มีประสิทธิภาพมากขึ้น ประชาชนได้รับความพึงพอใจสูงสุด

๒.๒ ยุทธศาสตร์ (Strategies)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานแบบบูรณาการ เพื่อมุ่งสู่การเป็นเมืองน่าอยู่ นำลงทุน และบริการสาธารณะครอบคลุมทั่วถึง

๑.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนน ทางเท้า ทางระบายน้ำอย่างต่อเนื่อง จากที่ดำเนินการไว้เดิมให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน เพื่อให้ประชาชนสัญจรไป-มา สะดวก และขนถ่ายสินค้าทางการเกษตรและการพาณิชย์ให้มีความสะดวกรวดเร็วขึ้น

๑.๒ ก่อสร้างฝาย ขุดลอกคลอง ขุดสระ พัฒนาแหล่งน้ำ ระบบประปาที่ได้มาตรฐาน ครอบคลุม ทัวถึง

๑.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภค โดยจัดให้มีไฟฟ้าส่องสว่างและขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร และหรือที่อยู่อาศัยให้ครอบคลุม ทัวถึง

๑.๔ จัดให้มี และบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมการเกษตร

๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาอาชีพของราษฎร กลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกร กิจการสหกรณ์ และวิสาหกิจชุมชน เพื่อลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ให้กับประชาชน โดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ (OTOP) การแปรรูปผลิตภัณฑ์ แปรรูปสินค้าทางการเกษตร เพิ่มมูลค่าสินค้าอื่นๆ โดยนำหลักการ อุดมการณ์ สหกรณ์มาปรับใช้

๒.๒ ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓ พัฒนาความรู้ด้านวิชาการ ลดต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตร ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ชีวภาพ ลดการใช้ปุ๋ยเคมี ยาฆ่าแมลง ตลอดจนปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์ข้าวหอมมะลิ เพื่อเพิ่มผลผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓. การพัฒนาตำบลให้เป็นเมืองแห่งสังคม คุณภาพชีวิตที่ดี มีความเข้มแข็งภาคประชาชนและสมานฉันท์ในท้องถิ่น

๓.๑ พัฒนาคุณภาพชีวิต และการจัดสวัสดิการชุมชน โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และเพิ่มศักยภาพ และขยายโอกาสให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ได้แก่ กลุ่มผู้สูงอายุ และผู้พิการ

๓.๒ ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการหมู่บ้าน และชุมชนให้เข้มแข็ง ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพสตรี เด็ก เยาวชน โดยการเสริมสร้างครอบครัวให้เข้มแข็ง มีสัมพันธภาพที่ดีเกิดความอบอุ่น ด้วยวิถีทางวัฒนธรรม ตลอดจนแรงงานในท้องถิ่น เพื่อเตรียมยกระดับเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น ตลอดจนส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

๓.๔ พัฒนา และเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่น โดยส่งเสริม สนับสนุนการรักษาความปลอดภัยให้ชุมชนมีความปลอดภัย ปลอดภัยเสพติด ปลอดภัยบายมุข โดยดำเนินการภายใต้ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จากทุกภาคส่วนแบบบูรณาการ และมุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นสำคัญ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔. การพัฒนาด้านสาธารณสุข

๔.๑ การพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการด้านสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถนะ ทางด้านร่างกาย และจิตใจ อารมณ์ให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง

๔.๒ ส่งเสริมการป้องกัน ระวังโรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อ ตลอดจนเฝ้าระวังโรคประจำถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๔.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการสร้างสุขภาพ และเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภค ตลอดจนส่งเสริมการดำเนินงานของ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อสม.)

ยุทธศาสตร์ที่ ๕. การพัฒนาศักยภาพตำบลเพื่อก้าวไปสู่ตำบลแห่งการเรียนรู้ และก้าวทันเทคโนโลยี

๕.๑ การส่งเสริม และพัฒนาทางการศึกษา โดยส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาปฐมวัยให้ได้มาตรฐานเพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีของการจัดการศึกษาในระดับสูงขึ้น เพื่อพัฒนาสุขภาพอนามัยเด็กนักเรียนให้มีพัฒนาการที่ดีทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

๕.๒ พัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในทุกระดับ ทั้งในและนอกระบบให้ครอบคลุมทุกช่วงวัย โดยส่งเสริม สนับสนุนให้เด็ก และเยาวชนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ให้มีคุณภาพ และคุณธรรมนำความรู้ เข้าถึงแหล่งความรู้ทั้งที่เป็นวิทยากรสมัยใหม่ ตลอดจนการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงาน และการให้บริการแก่ประชาชน โดยมีนโยบายจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนประจำตำบล เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๕.๓ บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

๕.๔ ส่งเสริม สนับสนุนด้านการกีฬา นันทนาการ โดยเน้นให้เด็กและเยาวชน ประชาชนทั่วไป ได้ใช้เวลาว่างในการออกกำลังกาย สุขภาพแข็งแรง ห่างไกลยาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ ๖. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

๖.๑ เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอนุรักษ์ คุ้มครอง ดูแล และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน ตลอดจนส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

๖.๒ การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย โดยดำเนินโครงการที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการบริหารจัดการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลอย่างเป็นระบบ ตลอดจนการจัดระเบียบชุมชนหรือสังคม การรักษาความสะอาดของถนน ทางเท้า และที่สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗. การพัฒนาองค์กรให้มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และส่งเสริมความเข้มแข็งในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๗.๑ การพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกระดับอย่างต่อเนื่อง

๗.๒ การพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถขององค์กร ในด้านการบริหารจัดการ ด้านการเงิน การคลัง และงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๗.๓ การส่งเสริม สนับสนุนให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานของท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น อันจะเป็นกลไกสำคัญที่จะส่งผลให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น ลิปิดโอกาสเพิ่มช่องทางให้ประชาชน ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการมากขึ้น

๒.๓ เป้าประสงค์ (Goals)

๑. เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาตำบลมุ่งสู่

“ เมืองน่าอยู่ น่าลงทุน ”

๒. เพิ่มขีดความสามารถในการดำรงชีวิตตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง

๓. เพื่อพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคประชาชน

๔. เสริมสร้างขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านสาธารณสุข

๕. เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถการจัดการศึกษา และกระบวนการเรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่

เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๖. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น ภูมิปัญญา

ท้องถิ่น ตลอดจนฟื้นฟู “ ฮีตสิบสอง คลองสิบสี่ ” อีกทั้งส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

๗. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการอนุรักษ์ คุ้มครอง ตลอดจนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยว

๘. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑. พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานแบบบูรณาการ เพื่อก่อให้เกิดการเป็นเมืองน่าอยู่ น่าลงทุน และบริการสาธารณะครอบคลุมทั่วถึง

๑. จำนวนถนนที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น หรือการปรับปรุง ซ่อมแซมถนน ทางระบายน้ำให้สามารถใช้งานได้ดี

๒. จำนวนแหล่งน้ำ การขุดลอกแหล่งน้ำ การพัฒนาแหล่งน้ำ ขยายระบบประปาเพิ่มขึ้น ครอบคลุมทั่วถึง

๓. จำนวนครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้เพิ่มขึ้น หรือการขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร ที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น

๔. จำนวนการติดตั้ง หรือซ่อมแซมระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น ครอบคลุมทั่วถึง

๕. จำนวนสถานที่ประชุม ลานกีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจเพิ่มขึ้น ครอบคลุมทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมการเกษตร

๑. ชุมชนเข้มแข็ง มีการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
๒. ประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมอาชีพมีรายได้เพิ่มขึ้น
๓. ลดรายจ่ายในครัวเรือน
๔. ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจแบบพอเพียงเพิ่มขึ้น
๕. ต้นทุนการผลิตลดลง เกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้ ลดการพึ่งพิงจากภายนอก
๖. ผลผลิตทางการเกษตรต่อไร่ เพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓. พัฒนาตำบลให้เป็นเมืองแห่งสังคม คุณภาพชีวิตที่ดี มีความเข้มแข็งภาคประชาชนและสมานฉันท์ในท้องถิ่น

๑. สามารถจัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลสามเมือง และประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านสวัสดิการชุมชน
๒. จำนวนผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้น ความเป็นอยู่ดีขึ้น
๓. ผู้นำชุมชนเข้มแข็ง ชุมชนสามารถพึ่งตนเอง ลดการพึ่งพิงจากภายนอก มีการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และครอบครัวอบอุ่น
๔. ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นมากขึ้น
๕. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน “กินอิ่ม นอนอุ่น” ชุมชนปลอดภัยจากภัยพิบัติ และอาชญากรรมลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔. การพัฒนาด้านสาธารณสุข

๑. กองทุนหลักประกันสุขภาพตำบลสามเมือง ผ่านการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐาน
๒. ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณสุขขั้นมูลฐานทั่วถึง
๓. กลุ่มเสี่ยงโรคเบาหวาน ความดันโลหิต ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกระบวนชีวิตดีขึ้น
๔. พบอัตราผู้ป่วยโรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อในท้องถิ่นไม่เกิน (๑ : ๑,๐๐๐ คน)
๕. ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ ด้านการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคมากขึ้น
๖. ประชาชนมีความเข้าใจ ใส่ใจ รัชสุขภาพ มากขึ้น
๗. อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน (อสม.) มีศักยภาพการทำงานเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕. พัฒนาศักยภาพตำบลเพื่อก้าวไปสู่ตำบลแห่งการเรียนรู้ และก้าวหน้าเทคโนโลยี

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กผ่านเกณฑ์ประเมินคุณภาพการศึกษาจาก สมศ.
๒. เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้ และมีพัฒนาการที่ดีทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
๓. โรงเรียนในเขตพื้นที่ผ่านเกณฑ์ประเมินคุณภาพการศึกษาจาก สมศ.
๔. นักเรียน ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ
๕. เยาวชน ประชาชนทั่วไป มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น รู้เท่าทันโลก เตรียมพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๖. ประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น ได้รับการฟื้นฟู สืบสาน อนุรักษ์ให้คงอยู่คู่ท้องถิ่น และลูกหลานสืบไป
๗. เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป มีเวทีสำหรับการแสดงออก หรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันมีสัมพันธภาพที่ดี เกิดความรัก ความสามัคคีในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖. พัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

๑. ประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
๒. จำนวนนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชม “หมู่บ้านท่องเที่ยววัฒนธรรมใหม่เพิ่มขึ้น”

๓. ประชาชนที่เข้าร่วมโครงการคัดแยกขยะในครัวเรือนเพิ่มขึ้น และมีจิตสำนึกที่ดี มีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย

๔. ชุมชนหรือ หมู่บ้านสะอาด “น่าอยู่ น่ามอง” เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่บุกรุกที่สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗. พัฒนางองค์กรให้มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และส่งเสริมความเข้มแข็งในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๑. จำนวนของบุคลากรผ่านการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย ๑ หลักสูตรและปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. ผ่านเกณฑ์ประเมินจากหน่วยตรวจรับรองมาตรฐานการปฏิบัติราชการประจำปี ในระดับดี
๓. ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

๒.๕ คำเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑. พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานแบบบูรณาการ เพื่อมุ่งสู่การเป็นเมืองน่าอยู่ น่าลงทุน และบริการสาธารณะครอบคลุมทั่วถึง

ก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุง รักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ การวางผังเมืองท้องถิ่น และผังเมืองรวมของจังหวัด เพื่อมุ่งสู่การเป็น “เมืองน่าอยู่ น่าลงทุน” พร้อมทั้งบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐาน ตลอดจนการบริการสาธารณะครอบคลุมทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมการเกษตร

ส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกร กิจการสหกรณ์ และวิสาหกิจชุมชน โดยนำหลักการ อุดมการณ์สหกรณ์เป็นแนวทางปฏิบัติ ตลอดจนส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตร การเพิ่มมูลค่าสินค้า เช่น ข้าวหอมมะลิ ผลิตภัณฑ์ผ้าไหม ฯลฯ อีกทั้งการลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และขยายโอกาสทางเศรษฐกิจภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ประชาชนในตำบลสามารถพึ่งตนเองได้ ลดการพึ่งพิงจากภายนอก

ยุทธศาสตร์ที่ ๓. พัฒนาด้านให้เป็นเมืองแห่งสังคม คุณภาพชีวิตที่ดี มีความเข้มแข็งภาคประชาชนและสมานฉันท์ในท้องถิ่น

พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุ ผู้ติดเชื้อ เด็ก สตรี และเยาวชนให้เข้าถึงการบริการขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง ประชาชนมีสุขภาพที่ดี การจัดสวัสดิการชุมชน โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ภายใต้การมีส่วนร่วม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

ยุทธศาสตร์ที่ ๔. การพัฒนาด้านสาธารณสุข

ส่งเสริมสุขภาพ และอนามัยของประชาชนในระดับตำบล หมู่บ้านให้มีสุขภาพแข็งแรง โดยการเรียนรู้การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การป้องกันโรค การใช้ยาที่ถูกวิธี การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ตลอดจนให้ประชาชนได้รับการบริการที่ดีด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง ครอบคลุม และทันเหตุการณ์ โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ ๕. พัฒนาศักยภาพตำบลเพื่อก้าวไปสู่ตำบลแห่งการเรียนรู้ และก้าวทันเทคโนโลยี

พัฒนาระบบการศึกษาในพื้นที่ ให้ประชาชนเข้าถึงการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย สอดคล้องกับวิถีของชุมชน พัฒนาสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ เพื่อบรรลุเป้าหมายตามเศรษฐกิจอาเซียน ตลอดจนทำนุ บำรุง พุทธศาสนา อนุรักษ์ศิลปะ จารีตประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้คงอยู่สืบไป รวมถึงส่งเสริมการกีฬานันทนาการ กิจกรรมเด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๖. พัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์สร้างจิตสำนึก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน ตลอดจนการบริหารจัดการการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลอย่างเป็นระบบ อีกทั้งฟื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ และส่งเสริมการปลูกป่าชุมชนและที่สาธารณะ โดยเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗. พัฒนาองค์กรให้มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และส่งเสริมความเข้มแข็งในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกระดับอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการ การเงิน การคลัง และงบประมาณ ให้มีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ตลอดจนส่งเสริม สนับสนุนให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานของท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๖ กลยุทธ์

- ๑) พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและน้ำแล้ง
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา บุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน
- ๓) พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม ลดต้นทุน เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพ ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ส่งเสริมให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์ ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกร กิจการสหกรณ์ และวิสาหกิจ และเพิ่มช่องทางตลาด
- ๔) ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้พัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน พัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น
- ๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ และอบายมุขต่างๆ
- ๖) ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง
- ๗) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเป็นจริงและความต้องการของประชาชน ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐานและบริการสาธารณะครอบคลุม
- ๘) พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่นโคราช โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว
- ๙) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร สนับสนุนบุคลากรในสังกัดให้ได้รับการศึกษาอบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้
- ๑๐) เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการ การเงิน การคลัง และงบประมาณ ให้มีประสิทธิภาพ
- ๑๑) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานต่างๆ ในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่สำคัญ สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร
- ๑๒) พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์ สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- ๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

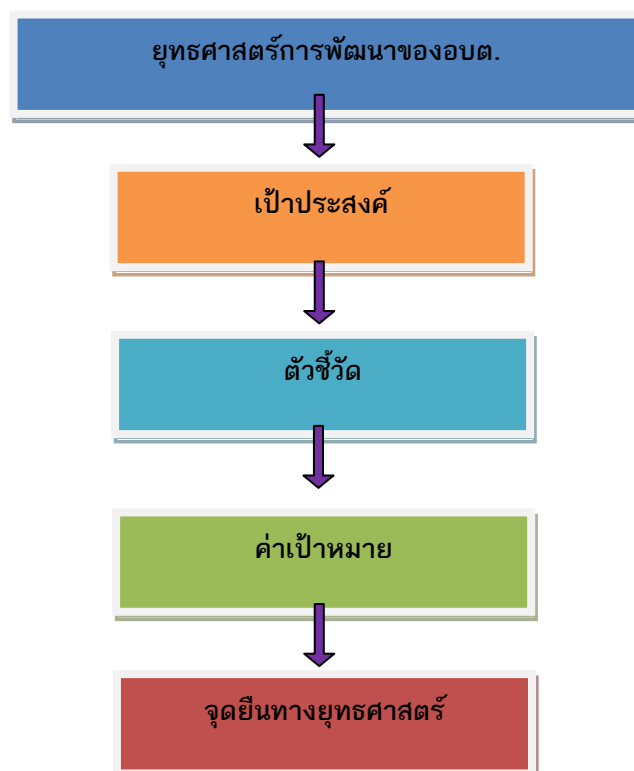
- ๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- ๔) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
- ๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๘ แผนงาน

- ๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป
- ๒) แผนงานการรักษาความสงบภายใน
- ๓) แผนงานการศึกษา
- ๔) แผนงานสาธารณสุข
- ๕) แผนงานสังคมสงเคราะห์
- ๖) แผนงานเคหะและชุมชน
- ๗) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- ๘) แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ
- ๙) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
- ๑๐) แผนงานการเกษตร
- ๑๑) แผนงานงบกลาง

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้



๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ซึ่งจัดเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดกลาง ยังประสบปัญหา ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้เป็นเครื่องมือ อำนวยความสะดวก ในการปฏิบัติงาน ให้แก่เจ้าหน้าที่ เนื่องจากงบประมาณมีน้อย ไม่เพียงพอแก่การพัฒนาด้านอื่นๆ จึงเหลืองบประมาณในการพัฒนาองค์การน้อยมาก และการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญ และเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน ที่ได้รับการถ่ายทอด ซึ่งมีจำนวนมาก ไม่เหมาะสม สอดคล้องกับการปฏิบัติงานที่เพิ่มขึ้น

จากสภาพแวดล้อมในบริบทชุมชนที่ได้กล่าวมาแล้ว เมื่อนำมาวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพ การพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคต ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค) ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

จุดแข็ง (Strength)

๑. มีประกาศโครงสร้างส่วนราชการ ชัดเจน ครอบคลุม ตามอำนาจ หน้าที่ภารกิจ และสามารถแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงได้ตามภารกิจเพิ่มขึ้น หรือภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน

๒. มีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนาสามปีที่ชัดเจน มีการบูรณาการจัดทำแผนชุมชน หรือแผนหมู่บ้าน โดยประชาชนมีส่วนร่วม “ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ ร่วมตัดสินใจ ” และร่วมกับหน่วยงานอื่น หรือส่วนราชการอื่นในเขตรับผิดชอบ

๓. มีคำสั่งแบ่งงาน มีคำสั่งมอบอำนาจการตัดสินใจตามลำดับชั้น มีคำสั่งรักษาราชการแทน มีคำสั่งปฏิบัติ ราชการแทน (กรณีตำแหน่งว่าง)

๔. ผู้บริหารท้องถิ่น กำหนดนโยบายการบริหารงานเองภายใต้กรอบของกฎหมาย สอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด จังหวัด และอำเภอ

๕. มีข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีเป็นของตนเอง ซึ่งเป็นเครื่องมือในการบริหารราชการ และเพื่อแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อน และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

๖. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถออกข้อบัญญัติได้เอง ภายใต้กรอบกฎหมาย และสอดคล้องกับสภาพ ปัญหาของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

๗. สามารถจัดทำแผนอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบล และแผนอัตรากำลังพนักงานจ้าง ได้เองตามอำนาจ หน้าที่ ภารกิจ และงบประมาณด้านงานบุคคล

๘. มีกลุ่มองค์กรต่างๆ พร้อมที่จะช่วยเหลือ ปฏิบัติหน้าที่และให้ความร่วมมือในการพัฒนาตำบลสามเมืองให้เข้มแข็ง

๙. ประชาชนมีความรักใคร่ สมัคสมาน สามัคคี ให้ความร่วมมือ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบล

๑๐. องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง เป็นหน่วยงานราชการที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และสามารถแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนได้อย่างรวดเร็ว

๑๑. บุคลากรภายในหน่วยงานมีปริมาณที่เหมาะสม มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ และเหมาะสมตรงตามหน้าที่ และได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง

๑๒. ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้เจ้าหน้าที่สามารถสืบค้นข้อมูลข่าวสาร ระเบียบ กฎหมายหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง ได้รวดเร็ว การปฏิบัติงานมีความสะดวก คล่องตัว และผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จุดอ่อน (Weak)

๑. ความต้องการ และคาดหวังของประชาชนมีค่อนข้างสูง ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน แต่ องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองตอบสนองต่อความต้องการได้ระดับหนึ่ง เนื่องจากถูกจำกัดด้วยงบประมาณ และระเบียบการเบิก - จ่าย

๒. เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ในองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ยังขาดทักษะการสื่อสาร การพูด การฟังภาษาอังกฤษ เมื่อประเทศไทยจะสู่ประชาคมอาเซียน จะไม่สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยือนประเทศไทย

๓. ขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน และอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่เนื่องจากงบประมาณมีน้อย จึงเหลืองบประมาณพัฒนาด้านองค์กรน้อย

๔. แหล่งน้ำสายหลักของตำบลยังไม่มีประสิทธิภาพในการกักเก็บน้ำได้ดีพอ ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง

๕. ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนชุมชนหรือแผนหมู่บ้านค่อนข้างน้อย และบางส่วนขาดความรู้ ความเข้าใจ ในบทบาท อำนาจ หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล เช่น การให้ความช่วยเหลือต่างๆ และการบริการสาธารณะ บางอย่างองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ เนื่องจากมีใช้ อำนาจหน้าที่ ที่จะดำเนินการ ไม่มีระเบียบรองรับในการเบิก – จ่าย และบางครั้งถูกจำกัดด้วยงบประมาณ จึงไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง และครอบคลุม ทำให้ประชาชนส่วนหนึ่งไม่ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการส่งผลให้การเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ค่อนข้างน้อย ซึ่งเป็นโจทย์ให้องค์การบริหารส่วนตำบล คณะผู้บริหารข้าราชการประจำได้ร่วมกันคิด และหาวิธีแก้ไขร่วมกัน ทำอย่างไร ชุมชนจึงจะเข้าใจและเห็นความสำคัญการมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขซึ่งก็คือ “การปกครองประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน” โดยการเข้ามามีส่วนร่วม “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ ร่วมตัดสินใจ” เพื่อพัฒนาตำบลสามเมือง ให้น่าอยู่ มั่งคั่ง สวัสดิ์สันต์ ที่กำหนดไว้

๖. ประชาชนยังมีระบบความคิด หรือการประกอบอาชีพแบบเดิมๆ เช่น การปลูกพืชเชิงเดี่ยว ฯลฯ

๗. ประชาชนในพื้นที่มีการรวมกลุ่มเพื่อดำเนินกิจกรรมต่างๆ ค่อนข้างมาก แต่การรวมกลุ่มอาชีพ หรือกลุ่มเกษตรกรดังกล่าว ส่วนใหญ่ยังไม่ได้จดทะเบียนถูกต้อง องค์การบริหารส่วนตำบล จึงไม่สามารถอุดหนุนงบประมาณ เพื่อดำเนินการได้

๘. งบประมาณค่อนข้างน้อย ไม่เหมาะสม สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนยังไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร

โอกาส (Opportunity)

๑. แนวโน้มการได้รับจัดสรรงบประมาณเพิ่มมากขึ้น ตาม พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอน ฯ และการจัดเก็บรายได้เองขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง มีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากการลงทุนธุรกิจประเภทยานยนต์ และธุรกิจประเภทพลังงานสะอาด และในอนาคตคาดว่าตำบลสามเมืองจะเป็น “ฐานการผลิตพลังงานสะอาด” ในภูมิภาคนี้

๒. ปัจจุบันประเทศไทยจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ส่งผลให้ราคาที่ดิน และอสังหาริมทรัพย์ในเขตตำบลสามเมือง โดยเฉพาะพื้นที่ติดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ มีราคาสูงขึ้นเป็นเท่าตัว เกิดการลงทุนในธุรกิจประเภทพลังงานสะอาด เช่น บริษัทโซล่าเพาเวอร์ (โคราช ๓) จำกัด บริษัทบางกอกโซล่าเพาเวอร์ จำกัด และธุรกิจประเภทยานยนต์ บริษัทนครราชสีมาฮอนด้าอโต้โมบิล จำกัด บริษัทคูโบต้าเบญจพลนครราชสีมา จำกัด และบริษัทเบญจพลอโต้ จำกัด ฯลฯ เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้แก่ชุมชน เศรษฐกิจดีขึ้น

๓. พื้นที่ตำบลสามเมืองติดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมสายหลักที่สะดวกในการสัญจรไป – มา “เชื่อมสามเมือง สู่อาเซียน” “เชื่อมสามเมือง สู่โลก ” และการขนถ่ายผลผลิตทางการเกษตร สะดวกรวดเร็ว อีกทั้งทำให้เกิดการลงทุน และการพาณิชย์เพิ่มขึ้น แนวโน้มการขยายตัวของเมืองสูงขึ้น และพื้นที่ตำบลสามเมืองมีขนาดเล็ก ง่ายต่อการบริหารจัดการและดูแลได้อย่างทั่วถึง

๔. ตำบลสามเมือง เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิพันธุ์ดี “สุครีพของโลก” โดยได้รับการส่งเสริมเมล็ดพันธุ์ข้าว จากกรมการข้าว จังหวัดนครราชสีมา ทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เศรษฐกิจดีขึ้น ความเป็นอยู่หรือคุณภาพชีวิตดีขึ้น

๕. ตำบลสามเมือง มีหมู่บ้านเข้มแข็ง ประชาชนมีการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือตนเอง ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้รับคัดเลือกเป็น “ ตำบลสหกรณ์ ” ในระดับจังหวัด คือ กลุ่มเกษตรกรทำนาสามเมือง โดยได้จดทะเบียนกลุ่มเกษตรกรจาก สำนักงานสหกรณ์ จังหวัดนครราชสีมา และยังมีกลุ่มทอผ้าไหมที่เข้มแข็ง มีชื่อเสียง และได้รับรางวัลพระราชทานฯ มากมาย อีกทั้งเป็น “หมู่บ้านท่องเที่ยววัฒนธรรมไหม” โดยได้รับการส่งเสริม สนับสนุนจากสำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดนครราชสีมา ทำให้ประชาชนมีรายได้จากอาชีพเสริมเพิ่มขึ้น เศรษฐกิจดี ความเป็นอยู่หรือคุณภาพชีวิตดีขึ้น

๖. พื้นที่ตำบลสามเมือง มีแหล่งน้ำ คือ “ลำห้วยยาง” ซึ่งเป็นลำน้ำที่มีความสำคัญแก่การดำรงชีวิต เปรียบเหมือน “สายน้ำสายชีวิต” ของชาวตำบลสามเมือง และมีขนาดใหญ่ไหลผ่าน ทำให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและเพื่อการเกษตร

๗. มีวัด และสถานปฏิบัติธรรม เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของพุทธศาสนิกชน ซึ่งสามารถพัฒนาจิตใจ เสริมสร้างความพร้อม เป็นแหล่งพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของเยาวชน และประชาชนทั่วไปในตำบลและเป็นแหล่ง อนุรักษ์ สืบสานประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

๘. มีสถานศึกษาอยู่ในพื้นที่ ตั้งแต่เด็กก่อนวัยเรียน ถึง ระดับประถมศึกษา ทำให้เด็กนักเรียนมีโอกาสเข้าถึง การศึกษาได้อย่างทั่วถึง และสะดวกในการสัญจรไป-มาไม่ต้องลำบากในการเดินทางไปโรงเรียน และมีศูนย์การ เรียนรู้ตามอัธยาศัย (การศึกษานอกระบบ) ซึ่งมีความพร้อม มีศักยภาพในการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึง

อุปสรรค (Threat)

๑. ด้านการกระจายอำนาจ องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐไม่เพียงพอ ไม่เหมาะสมกับการกิจการที่ได้รับการถ่ายโอน เพราะถ่ายโอนภารกิจ แต่งบประมาณและบุคลากรไม่ได้รับการถ่ายโอน ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการงบประมาณ และบางภารกิจยังไม่มีกฎหมายชัดเจนกฎหมายบางตัวไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน

๒. การให้ความอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากส่วนกลางยังไม่เต็มที่ ยังต้องอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแลจาก หน่วยงานที่กำกับ ดูแล

๓. ราคาน้ำมัน ปุ๋ย ยา และแรงงาน ซึ่งเป็นปัจจัยการผลิต มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ต้นทุนการผลิตทาง การเกษตรสูงขึ้น แต่ในทางตรงข้ามผลผลิตทางการเกษตรราคาค่อนข้างต่ำ จึงทำให้เกษตรกรบางส่วนยังไม่พ้นจาก “เส้นความ ยากจน”

๔. การอพยพแรงงานของคนในพื้นที่ ในช่วงหลังฤดูการเก็บเกี่ยว และหน้าแล้ง เนื่องจากแหล่งงานรองรับไม่เพียงพอ

๕. ประสพภัยธรรมชาติเป็นประจำ เช่น วาตภัย ภัยแล้ง การขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตร ทำให้ องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ต้องจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่ง เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน เป็นประจำทุก ปีทำให้งบประมาณเพื่อการพัฒนาด้านอื่นลดน้อยลง

๖. กฎ ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องในการบริหารท้องถิ่นบางฉบับ ล้าสมัย ทำให้ไม่สามารถบริหารจัดการ ได้อย่าง รวดเร็ว คล่องตัว มีประสิทธิภาพ และบรรลุตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ ตามระบบการปกครองท้องถิ่น ในระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๗. แม้นโยบายของรัฐบาลจะส่งเสริม สนับสนุนการกระจายอำนาจสู่การปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ในทาง ปฏิบัติ ก็ยังมีปัญหา อุปสรรคอยู่ค่อนข้างมาก และยังไม่ได้รับความจริงใจจากรัฐบาลที่จะทำให้เห็นผลอย่างแท้จริง

การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมบริบทของตำบลสามเมือง จะเป็นการวิเคราะห์ในภาพกว้างๆ ที่เชื่อมโยงไปสู่ สภาพที่เป็นปัญหา เนื่องจากในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง มีพื้นที่รับผิดชอบประมาณ ๒๔.๘๘ ตารางกิโลเมตร จาก สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง ค่อนข้างแห้งแล้ง มีลำห้วยยางไหลผ่าน ในฤดูน้ำหลากเกิดปัญหาน้ำท่วมไร่นาของประชาชน ในช่วงฤดูแล้งจะประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตร ทำให้การลงทุนในกิจการขนาดใหญ่มี จำนวนน้อย แต่เนื่องจากตำบลสามเมืองมีพื้นที่ติดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ มีการคมนาคมขนส่งที่สะดวก รวดเร็ว ทำให้ ได้รับความสนใจในการลงทุนประเภทพลังงานสะอาด และการลงทุนประเภทยานยนต์ เช่น บริษัทโซล่าเพาเวอร์ (โคราช ๓) จำกัด บริษัทบางกอกโซล่าเพาเวอร์ จำกัด การลงทุนประเภทยานยนต์ บริษัทนครราชสีมาฮอนด้า ออโตโมบิล จำกัด ฯลฯ ตลอดจนสถาน ประกอบการด้านการก่อสร้าง และสถานประกอบการด้านธุรกิจโรงแรม การท่องเที่ยว อีกด้วย

นอกจากนี้ จากสภาพปัจจุบันที่ประเทศไทยจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ส่งผลให้ราคาที่ดินในเขต ตำบลสามเมือง โดยเฉพาะพื้นที่ที่ติดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ มีราคาค่อนข้างสูงขึ้นเป็นเท่าตัว มีการซื้อขายที่ดินเพื่อเก็ง กำไรมากขึ้น มีอัตราการขยายตัวของเมืองมากขึ้น มีการก่อสร้างที่อยู่อาศัย และการพาณิชย์มากขึ้น มีการถมที่ให้สูงขึ้น ทำให้ ระดับในการรองรับน้ำในชุมชนเริ่มเกิดปัญหาน้ำท่วมขัง โดยเฉพาะในเวลาที่ฝนตกหนัก

สรุปในภาพรวมการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในบริบทชุมชน และสภาพปัญหาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาม เมือง ประกอบด้วย

๑. ด้านสังคม

ด้านสังคม ประชากรมีการว่างงานตามฤดูกาล โดยสังเกตจากจำนวนประชากรที่ว่างงานตามฤดูกาลเกษตร ประชากรวัยแรงงานส่วนหนึ่งไปทำงานในกรุงเทพฯ ทิ้งให้คนแก่ ดูแลเด็ก การเลี้ยงดูบุตรหลานเปลี่ยนไป การดูแล เอาใจใส่ ลดลง จากแต่ก่อนมาก พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูกเท่าที่ควร เพราะต้องทำมาหากินเลี้ยงดูครอบครัว จึงใช้เงินเลี้ยงดูลูกแทน ทำให้เด็กส่วนหนึ่ง ขาดความอบอุ่น เกิดปัญหาสังคมตามมา เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหายาเสพติด

ระดับการศึกษาของประชากรส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง คือ ระดับประถมศึกษา มีสถานศึกษาตั้งอยู่ในพื้นที่ คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๓ แห่ง เปิดสอนเด็กก่อนวัยเรียน (อายุ ๒ – ๕ ขวบ) โรงเรียนประถมศึกษา ๓ แห่ง เปิดสอนระดับอนุบาล ๑-๒ และประถมศึกษาปีที่ ๑ -๖ ทำให้เด็กนักเรียนมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาได้อย่างทั่วถึง การคมนาคมในการสัญจรไป – มา ก็ สะดวกสบาย ไม่ต้องลำบากในการเดินทางไปโรงเรียน และมีศูนย์การเรียนรู้ตามอัธยาศัย (การศึกษานอกระบบ) ซึ่งมีความพร้อมมี ศักยภาพในการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึง

ด้านสาธารณสุข มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโนนกกอก ตั้งอยู่ในพื้นที่ให้บริการในชั้นสาธารณสุขมูลฐาน การ บริการยังไม่ครอบคลุม ไม่ว่าจะเป็นด้านเครื่องมือทางการแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลยังมีไม่เพียงพอ เมื่อยามเจ็บไข้ได้ ป่วย ก็ต้องไปโรงพยาบาลประจำอำเภอ หรือจังหวัด แต่ยังมีอาสาสมัครสาธารณสุขที่เข้มแข็ง ซึ่งกระจายอยู่ทุกหมู่บ้าน ในการดูแลสุขภาพ ด้านสาธารณสุขมูลฐาน

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ยังประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และเพื่อ การเกษตร อันมีสาเหตุมาจากฝนทิ้งช่วงนาน ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง จะต้องจัดสรรงบประมาณ ในการแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อน ของพี่น้องประชาชนเป็นจำนวนมาก ประกอบกับระบบประปา เป็นระบบประปาหมู่บ้าน แหล่งน้ำที่นำมาผลิต น้ำประปา มีคุณภาพต่ำ ไม่สะอาด และมีปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒. ด้านเศรษฐกิจ

ด้านเศรษฐกิจ ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ยังประสบปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ของประชากร โดยเฉพาะบ้านแฝก – โนนสำราญ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา ผลิตข้าวพันธุ์ดี ซึ่ง นอกจากนั้นยังประกอบอาชีพเสริม คือ การร่วมกลุ่มทอผ้าไหม ซึ่งได้รับรางวัลพระราชทานฯ มากมาย สามารถสร้างรายได้ให้แก่ ชุมชนไม่น้อยในแต่ละปี และยังมีรายได้จากการเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยววัฒนธรรมไหม ส่งผลให้ประชาชนบ้านแฝก – โนนสำราญมี รายได้มากกว่าหมู่บ้านอื่นๆ ในตำบล ซึ่งมีอาชีพทำนาเหมือนกัน แต่อาชีพเสริมมีรายได้ไม่แน่นอน ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านรายได้

๓. ด้านสิ่งแวดล้อม

ด้านสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง เป็นตำบลค่อนข้างเล็ก สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ ค่อนข้างแห้งแล้ง ฝนตกไม่ตามฤดูกาล การประกอบอาชีพเกษตรกรรมเชิงเดี่ยว ทรัพยากรป่าไม้ก็มีค่อนข้างน้อย สภาพสังคมยังเป็นแบบชนบท มี การขยายตัวของเมืองบ้างเล็กน้อย แต่วัฒนธรรมการบริโภคของประชาชนเปลี่ยนไป เกิดการเลียนแบบจากสื่อโฆษณา และรับ วัฒนธรรมจากตะวันตกเข้ามา ทำให้เกิดปัญหา คือ การเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะ การกำจัดขยะ มลพิษ และปัญหาที่จะตามมา คือ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชน ประกอบกับไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนเท่าที่ควรในการรณรงค์คัด คัดแยก การนำ ขยะที่มีประโยชน์กลับมาใช้ใหม่ และการจัดหาสถานที่ทิ้งขยะ เพื่รองรับปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นของชุมชน

๔. ด้านการเมืองการปกครอง และการบริหารจัดการ

ด้านการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่น ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง อัตราการตื่นตัวทางการเมืองของ ประชาชนในพื้นที่มีค่อนข้างมาก แต่ประชาชนส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในบทบาท อำนาจ หน้าที่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบล เช่น การให้ความช่วยเหลือต่างๆ และการบริการสาธารณะ บางอย่างองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่สามารถให้ความ ช่วยเหลือได้ เนื่องจากมีใช้ อำนาจ หน้าที่ ที่จะดำเนินการ ไม่มีระเบียบรองรับในการเบิก – จ่าย และบางครั้งถูกจำกัดด้วยเงิน งบประมาณ จึงไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง และครอบคลุม จึงทำให้ประชาชนส่วนหนึ่งไม่ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการ ส่งผลให้การเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมีค่อนข้างน้อย สังเกตจากการจัดเวทีประชาคมจัดทำแผนชุมชนหรือแผนหมู่บ้าน ซึ่งเป็นโจทย์ให้องค์การบริหารส่วนตำบล คณะผู้บริหาร ข้าราชการ ประจำ ได้ร่วมกันคิด และหาวิธีแก้ไขร่วมกัน ทำอย่างไร ชุมชนจึงจะเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการปกครอง

ตนเอง การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ซึ่งก็คือ “การปกครองประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน” โดยการเข้ามามีส่วนร่วม “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ ร่วมตัดสินใจ” เพื่อพัฒนาตำบลสามเมืองให้เข้มแข็ง มุ่งสู่วิสัยทัศน์ ที่กำหนดไว้

๕. ด้านการศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ – ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่าน เขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ – ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในกับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

๖. ด้านสุขภาพและสาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนกรส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองและหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้้องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาล สาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

๗. ด้านค่านิยมของคนในพื้นที่

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรมีกิจกรรมทางศาสนา(พุทธ) ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองให้ความร่วมมือกันทำกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ผู้สูงอายุ ผู้พิการได้รับการดูแล ปัญหาคือ ประชากรในครัวเรือนมีการดื่มสุรา สูบบุหรี่ รวมทั้งที่เป็นครั้งคราว บางครัวเรือนขาดความอบอุ่น การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองคือ จัดกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน พยายามที่จะให้ทุกส่วนทุกฝ่ายทุกคนมีส่วนร่วมและรณรงค์ให้เห็นถึงโทษของการดื่มสุรา ให้ชุมชนเห็นความสำคัญของครอบครัว เช่น การแข่งขันกีฬาชุมชน แอโรบิคเดินส์ งานประเพณี เป็นต้น

๘. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองสามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก กระงะโค้งจราจร รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหาคือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังใจจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๙. ด้านยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรสีดาได้แจ้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองทราบนั้นพบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองมีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจาก

อำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานแบบบูรณาการ เพื่อมุ่งสู่การเป็น “เมืองน่าอยู่ น่าลงทุน” และบริการสาธารณะเป็นเลิศ
 - ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน
 - ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด
 - ชุมชนขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตัน ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ
 - ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมืองไม่สามารถ

ดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ

แนวโน้มในอนาคต

- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิด

อาชญากรรมได้

- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ
- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและ ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา

๒. พัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมการเกษตร

- ขาดแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ
- ประชาชนขาดสถานที่ในการจำหน่ายสินค้า
- ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำระยะทางในการขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ
- ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูงขาดแคลนการจ้างงาน

แนวโน้มในอนาคต

- มีแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ
- มีสถานที่ในการขายและจำหน่ายสินค้า
- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
- ค่าแรงสูงขึ้น เหมาะสมกับค่าครองชีพ มีการจ้างงานที่เพิ่มมากขึ้น

๓. พัฒนาตำบลให้เป็นเมืองแห่งสังคมคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเข้มแข็งภาคประชาชน และสมานฉันท์ในท้องถิ่น

- การจราจรในเขตชุมชน และทางร่วมต่างๆ อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุ
- เกิดการขโมยทรัพย์สิน และเกิดการทะเลาะวิวาทในชุมชน
- เด็กและผู้สูงอายุบางครอบครัวมีผู้สูงอายุอยู่ตามลำพัง และรับภาระในการดูแลเด็ก
- ผู้พิการไม่ได้รับความช่วยเหลือในการดำรงชีวิต
- ประชาชน เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ บุหรี่ เหล้า และท้องก่อนวัยอันสมควร

แนวโน้มในอนาคต

- มีการติดตั้งไฟกระพริบจราจร กระงกโค้งจราจร เพื่อเตือนให้ระมัดระวังเพิ่มมากขึ้น
- มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ เช่น การติดตั้งวงจร

ปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุทะเลาะวิวาท

- ผู้สูงอายุและเด็ก ได้รับการดูแลที่ดีขึ้น
- ผู้พิการได้รับความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตอย่างทั่วถึง
- ประชาชน เยาวชนและวัยรุ่นมีอนาคตที่ดี เลิกสูบบุหรี่ และเลิกดื่มสุรา

๔. พัฒนาด้านสาธารณสุข

- มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ
 - ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน
 - ประชาชนบริโภคอาหารที่ปลอดภัย ปลอดภัยสารพิษ
- แนวโน้มในอนาคต
- ไม่มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ
 - จำนวนประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่ลดลง เช่น เบาหวาน ความดัน
 - ประชาชนทราบ และสามารถเลือกบริโภคอาหารที่ปลอดภัยได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

๕. พัฒนาศักยภาพตำบล เพื่อก้าวไปสู่ตำบลแห่งการเรียนรู้ และก้าวหน้าเทคโนโลยี

- การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน

- ประชาชน เด็ก และเยาวชน ไม่มีการออกกำลังกายที่สม่ำเสมอ
- เด็ก และเยาวชน ขาดการสืบทอดประเพณีของหมู่บ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีถูก

ลืมเลือนไปมาก

แนวโน้มในอนาคต

- มีสื่อการเรียนการสอนที่เพียงพอ เด็กนักเรียนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณและทุนในการศึกษาเล่าเรียน

- มีการส่งเสริมให้ประชาชน เด็ก และเยาวชน ได้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

- มีการส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมประเพณีของหมู่บ้าน ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ยกย่อง เชิดชูคนดี หรือปราชญ์ชาวบ้านในโอกาสต่างๆ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนและประชาชน เพื่อให้จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูกลืมและคงอยู่สืบไป

๖. พัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยว

- มีปริมาณขยะและน้ำเสียในเขตชุมชนเพิ่มมากขึ้น
- พื้นที่ที่มีดินเค็มและน้ำใต้ดินเค็มหรือกร่อย ไม่สามารถใช้ในการอุปโภค-บริโภคได้

แนวโน้มในอนาคต

- ปริมาณขยะและน้ำเสียถูกกำจัดให้หมดไป ด้วยวิธีการที่ถูกต้อง และความร่วมมือของชุมชน
- ปัญหาเรื่องดินเค็มลดลง จัดหาแหล่งน้ำจากแหล่งอื่นเพิ่มมากขึ้น

๗. พัฒนาการให้มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และส่งเสริมความเข้มแข็งในการป้องกันปราบปรามการทุจริต

- ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง
- ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ

แนวโน้มในอนาคต

- ปลุกฝัง และส่งเสริมให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ
- เพิ่มช่องทาง และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น ในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหา พัฒนา

ตำบลอย่างต่อเนื่อง

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนางขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
(มี ๖ ยุทธ)

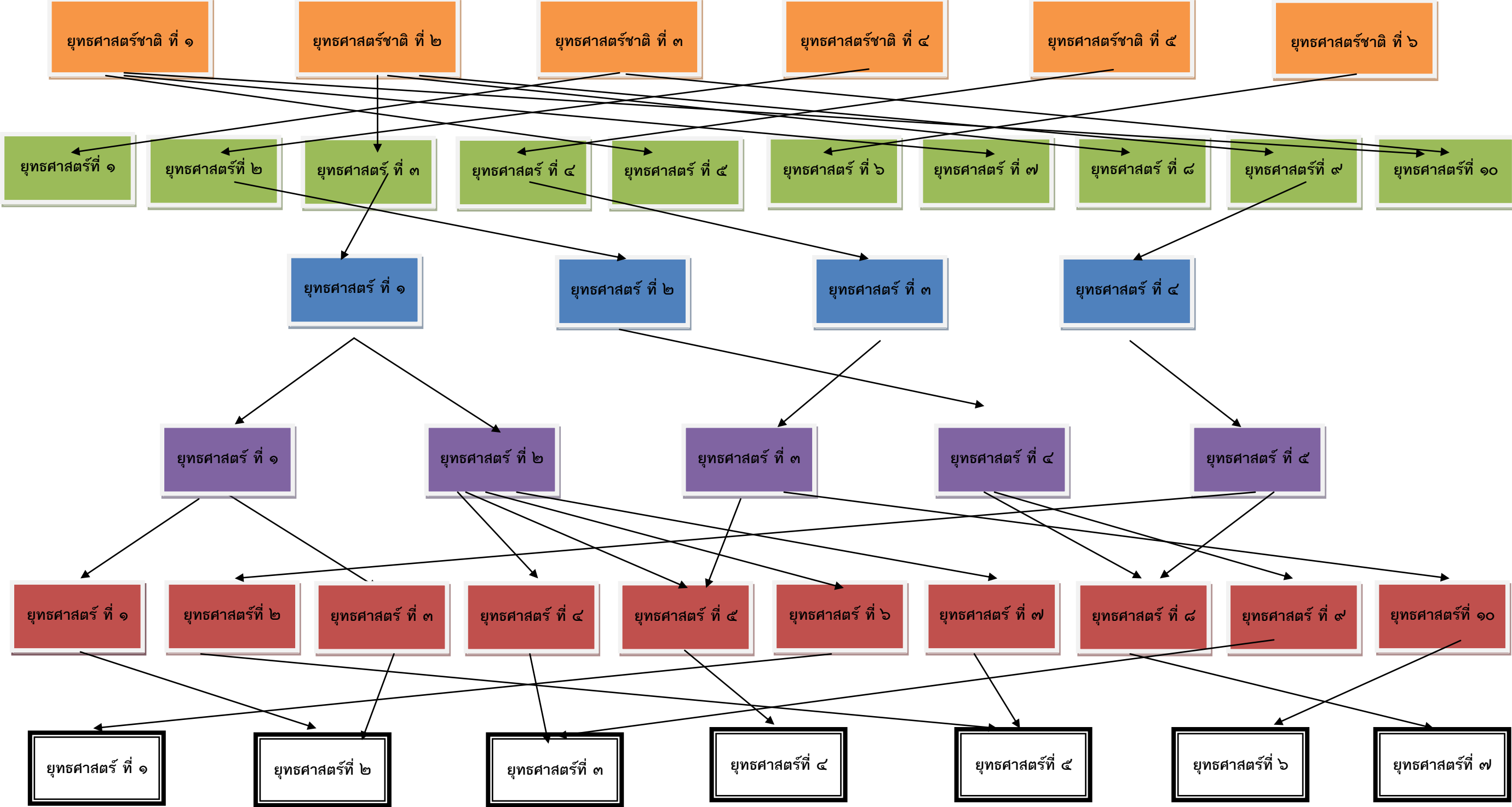
แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
ฉบับที่ ๑๒
(มี ๑๐ ยุทธ)

ยุทธศาสตร์
กลุ่มจังหวัด
(มี ๔ ยุทธ)

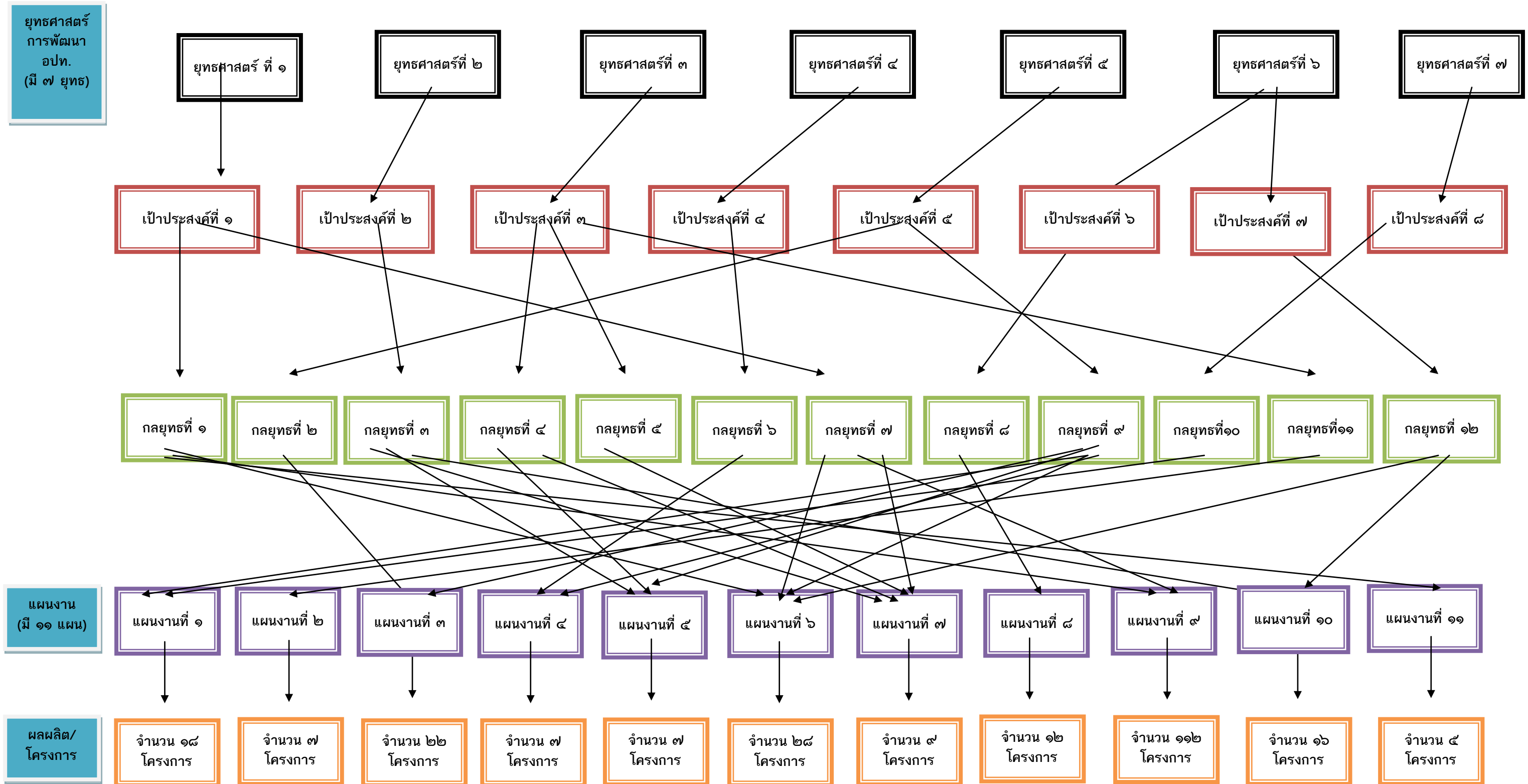
ยุทธศาสตร์
จังหวัด
(มี ๕ ยุทธ)

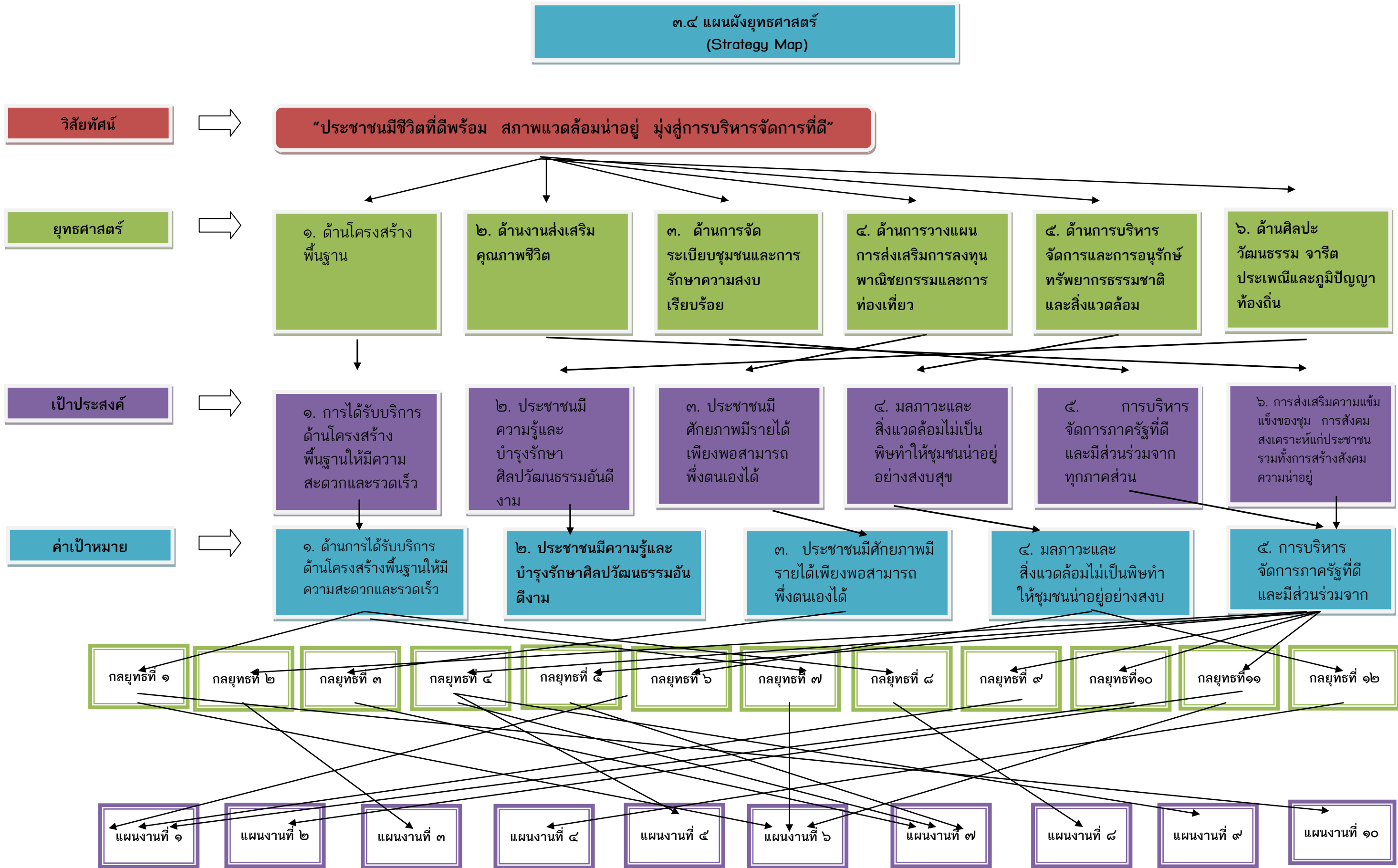
ยุทธศาสตร์
การพัฒนางของ
อปท. ในเขต
จังหวัด
(มี ๑๐ ยุทธ)

ยุทธศาสตร์
การพัฒนาง
อปท.
(มี ๗ ยุทธ)



(ต่อ)





๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕					
๒. ยกระดับ สังคมให้เป็น เมืองน่าอยู่	๖. การพัฒนา ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑. การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน แบบบูรณาการ เพื่อมุ่งสู่การเป็น เมืองน่าอยู่ นำ ลงทุนและบริการ สาธารณะ ครอบคลุมทั่วถึง	ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการมี ประสิทธิภาพได้ มาตรฐานและเพียงพอ ต่อความต้องการของ ประชาชน	จำนวนถนนที่ได้ มาตรฐานเพิ่มขึ้น ร้อยละของจำนวน สิ่งปลูกสร้าง	๒	๔	๖	๘	๑๐	ปีละ ๒ โครงการ/ กิจกรรม	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ	- โครงการก่อสร้าง /ซ่อมแซม ถนน คสล. - โครงการก่อสร้าง/ซ่อมแซมถนนหินคลุก - โครงการก่อสร้างถนนดิน - โครงการซ่อมแซมถนนลาดยาง - โครงการก่อสร้างซุ้มประตู - โครงการก่อสร้าง/ซ่อมแซมรางระบายน้ำพร้อม ตะแกรงฝาปิด - โครงการก่อสร้างท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักน้ำ - โครงการปรับเกรดกองดิน - โครงการก่อสร้างลานเอนกประสงค์ - โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์หนองสาธารณะประโยชน์ - โครงการก่อสร้างระบบประปาเพื่อการเกษตร - โครงการต่อเติมอาคาร - โครงการซ่อมแซมระบบประปา - โครงการขยายเขตระบบประปา - โครงการล้อมรั้วแหล่งน้ำ - โครงการก่อสร้างระบบประปาหอถังสูง - โครงการปรับปรุงอาคารเอนกประสงค์ - โครงการซ่อมแซม บำรุง รักษา ถนนประจำปี	กองช่าง	สำนักงาน ปลัด
๒. ยกระดับ สังคมให้เป็น เมืองน่าอยู่	๖. การพัฒนา ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑. การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน แบบบูรณาการ เพื่อมุ่งสู่การเป็น เมืองน่าอยู่ นำ ลงทุนและบริการ สาธารณะ ครอบคลุมทั่วถึง	ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการมี ประสิทธิภาพได้ มาตรฐานและเพียงพอ ต่อความต้องการของ ประชาชน	จำนวนครัวเรือนมี ไฟฟ้าใช้มีระบบ ไฟฟ้าส่องสว่าง สาธารณะทั่วถึง	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ/ กิจกรรม	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ	- โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ - โครงการอุดหนุนกิจการไฟฟ้าเพื่อติดตั้ง ซ่อมแซม บำรุง รักษาไฟฟ้าสาธารณะภายในตำบล - โครงการสนับสนุนโคมไฟสปอร์ตไลท์ด้วยระบบ พลังงานแสงอาทิตย์ - โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำการเกษตร	กองช่าง	สำนักงาน ปลัด
๒. ยกระดับ สังคมให้เป็น เมืองน่าอยู่	๖. การพัฒนา ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑. การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน แบบบูรณาการ เพื่อมุ่งสู่การเป็น เมืองน่าอยู่ นำ ลงทุนและบริการ สาธารณะ ครอบคลุมทั่วถึง	ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการมี ประสิทธิภาพได้ มาตรฐานและเพียงพอ ต่อความต้องการของ ประชาชน	จำนวนครัวเรือนมี น้ำเพื่ออุปโภค บริโภคอย่าง เพียงพอ	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ/ กิจกรรม	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ	- โครงการขุดลอกหนองน้ำสาธารณะ - โครงการขุดเจาะบ่อน้ำบาดาลเพื่อการเกษตร - โครงการก่อสร้าง ซ่อมแซม ฝายน้ำล้น - โครงการขุดเจาะบ่อน้ำบาดาลเพื่อแก้ไขปัญหาภัย แล้ง - โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งภายในเขต ตำบลสามเมือง	กองช่าง	สำนักงาน ปลัด

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕					
๑.การพัฒนาและ เพิ่มศักยภาพการ แข่งขันเศรษฐกิจ	๓. การพัฒนาด้าน การเกษตร	๒. การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจและส่งเสริม การเกษตร	ประชาชนมีศักยภาพ มี อาชีพมีรายได้สามารถเลี้ยง ครอบครัวและตนเองได้	ร้อยละของประชาชนใน ตำบลสามเมืองมีอาชีพ และรายได้	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ/กิจกรรม	การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ส่งเสริมกลุ่ม อาชีพและพัฒนาคุณภาพการผลิตและส่งเสริม การดำรงชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจแบบ พอเพียงตามแนวพระราชดำริ	- โครงการจ้างนักเรียน/นักศึกษา ช่วงปิดภาคเรียน - โครงการฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพทุกหมู่บ้าน - โครงการฝึกอบรมปฎิอินทรีย์ชีวภาพ - โครงการฝึกอบรมส่งเสริมการแก้ปัญหาดินเค็ม - โครงการฝึกอบรมให้ความรู้และเทคนิคการปลูกมะนาวใน กระถาง - โครงการฝึกอบรมและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าทาง การเกษตร - โครงการปรับปรุงศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง - โครงการส่งเสริมชุมชนท่องเที่ยววนวัฒนวิถิ	กองสวัสดิการ สังคม	
๑.การพัฒนาและ เพิ่มศักยภาพการ แข่งขันเศรษฐกิจ	๑. การสานต่อ แนวทาง พระราชดำริ	๒. การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจและส่งเสริม การเกษตร	ประชาชนมีศักยภาพ มี อาชีพมีรายได้สามารถเลี้ยง ครอบครัวและตนเองได้	ร้อยละของประชาชนใน ตำบลสามเมืองมีอาชีพ และรายได้	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ/กิจกรรม	การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ส่งเสริมกลุ่ม อาชีพและพัฒนาคุณภาพการผลิตและส่งเสริม การดำรงชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจแบบ พอเพียงตามแนวพระราชดำริ	- โครงการเดินตามรอยศาสตร์พระราชา - โครงการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวพระราชดำริ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	กองสวัสดิการ สังคม	
๑.การพัฒนาและ เพิ่มศักยภาพการ แข่งขันเศรษฐกิจ	๓. การพัฒนาด้าน การเกษตร	๒. การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจและส่งเสริม การเกษตร	ประชาชนมีศักยภาพ มี อาชีพมีรายได้สามารถเลี้ยง ครอบครัวและตนเองได้	ร้อยละของประชาชนใน ตำบลสามเมืองมีอาชีพ และรายได้	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ/กิจกรรม	การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ส่งเสริมกลุ่ม อาชีพและพัฒนาคุณภาพการผลิตและส่งเสริม การดำรงชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจแบบ พอเพียงตามแนวพระราชดำริ	- โครงการเกษตรอาหารกลางวันตามแนวพระราชดำริน โรงเรียน - โครงการสนับสนุนเงินทุนกลุ่มอาชีพตามโครงการเศรษฐกิจ ชุมชน - โครงการลดต้นทุนการผลิตการทำนา - โครงการธนาคารน้ำใต้ดิน	กองสวัสดิการ สังคม	
๒. ยกระดับสังคม ให้เป็นเมืองน่าอยู่	๔. การพัฒนา สังคม	๓. การพัฒนาด้าน การพัฒนาตำบลให้ เป็นเมืองแห่งสังคม คุณภาพชีวิตที่ดี มี ความเข้มแข็งภาค ประชาชนและ สมานฉันท์ในท้องถิ่น	พัฒนาคุณภาพชีวิตและการ จัดสวัสดิการชุมชน ให้ชุมชน เข้ามีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการ เพิ่มศักยภาพ ขยาย โอกาสให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ได้แก่ ผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุ และผู้ พิการ สร้างความเข้มแข็ง ส่งเสริมการพัฒนาบทบาท สตรี เด็ก เยาวชน เสริมสร้างครอบครัวให้ เข้มแข็ง มีสัมพันธภาพที่ดี เกิดความอบอุ่น ส่งเสริมการ มีส่วนร่วม ตลอดจนส่งเสริม การปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็น พระประมุข	ร้อยละของคุณภาพชีวิต ของประชาชน/ผู้ ยากไร้/ผู้สูงอายุ/ผู้ พิการ/เด็ก/เยาวชน/ กลุ่มสตรี ที่ดีขึ้น	๓	๖	๙	๑๒	๑๕	ปีละ ๓ โครงการ/กิจกรรม	ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนাবทบาทของ ผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชน ให้พัฒนাবทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ของประชาชน	- โครงการสงเคราะห์ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส - โครงการฝึกอบรมพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ - โครงการฝึกอบรมเพื่อชีวิตสดใสวัยสูงอายุ - โครงการฝึกอบรมให้ความรู้ผู้ดูแลผู้สูงอายุและคนพิการ - โครงการก่อสร้างอาคารศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริม อาชีพชุมชน - โครงการบ้านท้องถิ่นประชารัฐร่วมใจ เทิดไท้องค์ราชัน ราชินี - สมทบกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลสามเมือง - โครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ - โครงการเบี้ยยังชีพผู้พิการ - โครงการเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ - โครงการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนตำบลสามเมือง (เข้าค่าย คุณธรรมจริยธรรม) - โครงการฝึกอบรมเด็กและเยาวชน “จิตอาสาพัฒนาท้องถิ่น” - โครงการฝึกอบรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรง ต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว	สำนักงานปลัด กองสวัสดิการ สังคม	

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕					
๒. ยกระดับสังคม ให้เป็นเมืองน่าอยู่	๔. การพัฒนา สังคม	๓. การพัฒนาด้าน การพัฒนาตำบลให้ เป็นเมืองแห่งสังคม คุณภาพชีวิตที่ดี มี ความเข้มแข็งภาค ประชาชนและ สมานฉันท์ใน ท้องถิ่น	พัฒนาคุณภาพชีวิตและ การจัดสวัสดิการชุมชน ให้ ชุมชนเข้ามีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการ เพิ่ม ศักยภาพ ขยายโอกาส ให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ได้แก่ ผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุ และผู้พิการ สร้างความ เข้มแข็งส่งเสริมการพัฒนา บทบาทสตรี เด็ก เยาวชน เสริมสร้างครอบครัวให้ เข้มแข็ง มีสัมพันธภาพที่ดี เกิดความอบอุ่น ส่งเสริม การมีส่วนร่วม ตลอดจน ส่งเสริมการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็น พระประมุข	ร้อยละของคุณภาพ ชีวิตของประชาชน/ผู้ ยากไร้/ผู้สูงอายุ/ผู้ พิการ/เด็ก/เยาวชน/ กลุ่มสตรี ที่ดีขึ้น							ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนabatบาท ของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและ ชุมชนให้พัฒนabatบาทและคุณภาพชีวิต ของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ ของประชาชน	- โครงการ อบต.สัญจรพบประชาชน - โครงการจัดงานวันท้องถิ่นไทย - โครงการจัดประชุมประชาคมเพื่อจัดทำแผนชุมชนแบบ บูรณาการ - โครงการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม - โครงการจัดทำประชาคมสัญจรเพื่อรับฟังความคิดเห็น ของประชาชนทุกหมู่บ้าน - โครงการฝึกอบรมเสริมสร้างความรักความสามัคคี - โครงการจิตอาสา ๙๐๔ (วปร)	สำนักงานปลัด กองสวัสดิการ สังคม	
๔. การเสริมสร้าง ความมั่นคงทุกมิติ เพื่อป้องกัน สถาบันหลักของ ชาติ และความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	๙. การรักษา ความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	๓. การพัฒนาด้าน การพัฒนาตำบลให้ เป็นเมืองแห่งสังคม คุณภาพชีวิตที่ดี มี ความเข้มแข็งภาค ประชาชนและ สมานฉันท์ใน ท้องถิ่น	พัฒนาและเพิ่ม ประสิทธิภาพการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ในท้องถิ่น โดยส่งเสริม สนับสนุนการรักษาความ ปลอดภัยให้ชุมชนมีความ ปลอดภัย ปลอดภัยาเสพติด ปลอดภัยโดย ดำเนินการภายใต้ความ ร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง จากทุกภาค ส่วนแบบบูรณาการ และ มุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วม ของชุมชนเป็นสำคัญ	ประชาชนในพื้นที่มี ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินเพิ่มขึ้น	๓	๖	๙	๑๒	๑๕	ปีละ ๓ โครงการ/ กิจกรรม	เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในด้าน ความมั่นคงและความปลอดภัย	- โครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลปี ใหม่ - โครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาล สงกรานต์ - โครงการรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี - โครงการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน - โครงการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยใน เขตแบบบูรณาการ - โครงการกิจกรรมวัน อปพร. - โครงการจัดทำบริการสาธารณะ น้ำอุปโภคบริโภคและ น้ำที่ใช้ในการระงับอัคคีภัย - โครงการฝึกอบรมและรณรงค์ป้องกันปัญหาอาเสพติด - โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาเสพติดใน สถานศึกษา (อุดหนุนโรงเรียนทั้ง ๓ แห่ง)	สำนักงานปลัด	

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕					
๒. ยกระดับ สังคมให้เป็น เมืองน่าอยู่	๕ การพัฒนา สาธารณสุข	๔. การพัฒนาด้าน สาธารณสุข	ยกระดับคุณภาพชีวิต ด้านสุขภาพอนามัยของ ประชาชนในสังคมให้ถูก สุขลักษณะมีสุขภาพ อนามัยที่ดีและ เสริมสร้างความรู้ทั้ง โรคติดต่อและไม่ติดต่อ ตลอดจนเฝ้าระวังโรค ประจำถิ่น โดยการมี ส่วนร่วมทุกภาคส่วน การรักษาพยาบาล การ ฟื้นฟูสมรรถนะทางด้าน ร่างกาย และจิตใจ อารมณให้ประชาชนมี สุขภาพแข็งแรง	ประชาชนได้รับ บริการด้าน สาธารณสุขอย่าง ทั่วถึงร้อยละ ๑๐๐	๒	๔	๖	๘	๑๐	ปีละ ๒ โครงการ/ กิจกรรม	พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของ ประชาชนในทุกระดับให้มีสุขภาพ ร่างกายแข็งแรง	- สมทบกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่น - โครงการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก - โครงการรณรงค์กำจัดลูกน้ำยุงลาย - โครงการรณรงค์ป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า - โครงการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า	กองสาธารณสุขฯ	
๓. บริหาร จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้มีความ สมบูรณ์อย่างยั่งยืน	๕ การพัฒนา สาธารณสุข	๔. การพัฒนาด้าน สาธารณสุข	ส่งเสริมและสนับสนุน การมีส่วนร่วมในการ สร้างสุขภาพ และ เครือข่ายคุ้มครอง ผู้บริโภค ตลอดจน ส่งเสริมการดำเนินงาน ของ อาสาสมัคร สาธารณสุขหมู่บ้าน (อสม.)	ประชาชนได้รับ บริการด้าน สาธารณสุขอย่าง ทั่วถึงร้อยละ ๑๐๐	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ/ กิจกรรม	พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของ ประชาชนในทุกระดับให้มีสุขภาพ ร่างกายแข็งแรง	- โครงการฝึกอบรมเสริมสร้างสุขภาพใจวัยทำงาน - โครงการฝึกอบรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรค ขาดสารไอโอดีนอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน - อุดหนุนสำหรับการดำเนินงานตามแนวทาง โครงการพระราชดำริด้านสาธารณสุข	กองสาธารณสุขฯ	

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕					
๕. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๒. ด้านการพัฒนาการศึกษา	๕. ด้านการพัฒนาศักยภาพตำบลสู่ตำบลแห่งการเรียนรู้ และก้าวทันเทคโนโลยี	การส่งเสริมและพัฒนาทางด้านการศึกษา โดยมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาปฐมวัยให้ได้มาตรฐาน เพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีของการจัดการศึกษาในระดับสูงขึ้น ไป เพื่อพัฒนาสุขภาพอนามัยเด็กนักเรียนให้มีพัฒนาการที่ดีทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ส่งเสริมการศึกษาที่มีคุณภาพในทุกกระดับ ทั้งในและนอกระบบให้ครอบคลุมทุกช่วงวัย ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และคุณธรรม เข้าถึงแหล่งความรู้สมัยใหม่ การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความทันสมัย เตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ร้อยละเด็กก่อนวัยเรียน และเด็กนักเรียน ได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม	๓	๖	๙	๑๒	๑๕	ปีละไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ/กิจกรรม	ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการศึกษา บุคลากรด้านการศึกษา ครูนักเรียนให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากลรองรับประชาชนอาเซียน	- โครงการอาหารกลางวันสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก - โครงการอาหารเสริม(นม)สำหรับโรงเรียนในเขตตำบลสามเมือง - โครงการอาหารเสริม(นม)สำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก - ค่าจัดการเรียนการสอนสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (สื่อการเรียนการสอน) - โครงการฝึกอบรมเสริมสร้างวินัยคุณธรรม จริยธรรม สำหรับผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง - จัดส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศที่ทันสมัย - โครงการฝึกอบรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เด็กและเยาวชน - โครงการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้เด็กปฐมวัยและประชาชน - โครงการอาหารกลางวันสำหรับโรงเรียนในเขตตำบลสามเมือง - โครงการจัดงานวันเด็กแห่งชาติ - ค่าจัดซื้อหนังสือเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กภายในตำบลสามเมือง - ค่าอุปกรณ์การเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กภายในตำบลสามเมือง - ค่าเครื่องแบบนักเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กภายในตำบลสามเมือง - ค่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กภายในตำบลสามเมือง - โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กปลอดโรค - โครงการส่งเสริมสุขภาพช่องปากในเด็กเล็กและเด็กก่อนวัยเรียน - โครงการเด็กเล็กและเด็กก่อนวัยเรียนสุขภาพดี ปลอดภัย สมวัย - โครงการติดตั้งชุดอุปกรณ์สำหรับห้องเรียน โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ DLTV	สำนักงานปลัด กองการศึกษาฯ	

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕					
๒. ยกระดับสังคม ให้เป็นเมืองน่าอยู่	๗. ด้านการ พัฒนาการ ท่องเที่ยว ศาสนา- วัฒนธรรมประเพณี และกีฬา	๕. ด้านการพัฒนา ศักยภาพตำบลสู่ ตำบลแห่งการเรียนรู้ และก้าวหน้า เทคโนโลยี	การบำรุงรักษาศิลปะ จารัต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของ ท้องถิ่น ส่งเสริมสนับสนุน ด้านกีฬา นันทนาการ โดย เน้นให้เด็กและเยาวชน ประชาชนทั่วไป ได้ใช้เวลา ว่างในการออกกำลังกาย สุขภาพแข็งแรง ห่างไกลยา เสพติด	ร้อยละของประชาชนที่ เข้าร่วมกิจกรรมที่ ส่งเสริมด้านศาสนา วัฒนธรรม และกีฬา	๓	๖	๙	๑๒	๑๕	ปีละไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ/กิจกรรม	ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนาบทบาทของ ผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชน ให้พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ของประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ของประชาชน และแก้ไขปัญหายาเสพติด	- โครงการสืบสานประเพณีลอยกระทง - โครงการบวงสรวงปราสาทศิลาแห่งข่าบ่อไก่อแก้ว - โครงการแห่เทียนเข้าพรรษา - โครงการส่งเสริมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา - โครงการวันผู้สูงอายุและรดน้ำขอพรผู้ใหญ่ในวันสงกรานต์ - โครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน - โครงการก่อสร้างทำนน้ำลอยกระทง - โครงการส่งเสริมการกีฬาและออกกำลังกาย - โครงการแข่งขันกีฬา อบต.สัมพันธ์ด้านยาเสพติด - โครงการจัดส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันร่วมกับส่วนราชการอื่น - โครงการสนับสนุนเครื่องออกกำลังกายสำหรับผู้สูงอายุ - โครงการก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์ประจำสนามกีฬา อบต.สามเมือง - โครงการบวงสรวงท่านท้าวสุรนารีหรืออุดหนุนสภา วัฒนธรรมอำเภอสีดา	กองการศึกษาฯ กองสวัสดิการ สังคม กองช่าง	
๓.บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ให้มีความสมบูรณ์ อย่างยั่งยืน	๑๐.ด้านการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๖. การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และ ส่งเสริมการท่องเที่ยว ทางวัฒนธรรม	ทรัพยากรธรรม ชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับ การดูแลรักษา ประชาชนมี ส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้คง อยู่อย่างยั่งยืน ตลอดจน ส่งเสริมการท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรม เพิ่ม ประสิทธิภาพการจัดการขยะ มูลฝอยในชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย เสริมสร้าง จิตสำนึกของประชาชนใน การบริหารจัดการกำจัดขยะ มูลฝอย และสิ่งปฏิกูลอย่าง เป็นระบบตลอดจนการจัด ระเบียบชุมชนหรือสังคม การรักษาความสะอาดของ ถนน ทางเท้าและที่ สาธารณะ	จำนวนผู้เข้าร่วม กิจกรรมมีจิตสำนึก ความตระหนักในการ อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากร ธรรมชาติ	๒	๔	๖	๘	๑๐	ปีละ ๒ โครงการ/ กิจกรรม	พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึง ปรารถนาร่วมกันไม่ให้มีปัญหาในชุมชน	- โครงการฝึกอบรมเยาวชนร่วมใจพิทักษ์สิ่งแวดล้อม - โครงการจัดหาพันธุ์ไม้และปลูกป่าชุมชน - โครงการฝึกอบรมอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) - โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	สำนักงานปลัด กองสวัสดิการ สังคม	

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕					
๓.บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความสมบูรณ์ อย่างยั่งยืน	๑๐.ด้านการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๖. การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และ ส่งเสริมการท่องเที่ยว ทางวัฒนธรรม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลรักษา ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้คง อยู่อย่างยั่งยืน ตลอดจน ส่งเสริมการท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรม เพิ่ม ประสิทธิภาพการจัดการขยะ มูลฝอยในชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย เสริมสร้าง จิตสำนึกของประชาชนใน การบริหารจัดการกำจัดขยะ มูลฝอย และสิ่งปฏิกูลอย่าง เป็นระบบตลอดจนการจัด ระเบียบชุมชนหรือสังคม การรักษาความสะอาดของ ถนน ทางเท้าและที่ สาธารณะ	จำนวนผู้เข้าร่วม กิจกรรมในการจัดการ ขยะ	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ/กิจกรรม	พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึง ปรารถนาร่วมกันไม่ให้มีปัญหาในชุมชน	- โครงการบริหารจัดการขยะโดยชุมชนมีส่วนร่วม - โครงการสามเมืองสะอาดน่าอยู่ - โครงการบริหารจัดการขยะ อบต.สามเมือง	กองสาธารณสุข	
๔. การเสริมสร้างความมั่นคงทุกมิติ เพื่อปกป้องสถาบัน หลักของชาติและ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๘. ด้านการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ ดี	๗. ด้านการพัฒนา องค์กรให้มีการ บริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดีและ ส่งเสริมความเข้มแข็ง ในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต	การพัฒนาสมรรถนะการ ปฏิบัติงานของบุคลากรทุกระดับอย่างต่อเนื่อง พัฒนา และเพิ่มขีดความสามารถ ขององค์กร ในด้านการ บริหารจัดการ ด้านการเงิน การคลัง และงบประมาณ ให้มีประสิทธิภาพ โดยยึด หลักธรรมาภิบาล ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการ บริหารงานของท้องถิ่น เปิด โอกาสเพิ่มช่องทางให้ ประชาชน ได้รับรู้ข้อมูล ข่าวสารของทางราชการมากขึ้น	ร้อยละของประชาชนมีส่วนร่วมในการ บริหารงานท้องถิ่น	๒	๔	๖	๘	๑๐	ปีละ ๒ โครงการ/กิจกรรม	ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงาน ของบุคลากรทุกระดับอย่างต่อเนื่อง พัฒนา และเพิ่มขีดความสามารถขององค์กร ในด้าน การบริหารจัดการ ด้านการเงิน การคลัง และ งบประมาณ ให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ ตรวจสอบการบริหารงานของท้องถิ่น เปิด โอกาสเพิ่มช่องทางให้ประชาชน ได้รับรู้ข้อมูล ข่าวสารของทางราชการมากขึ้น	- โครงการฝึกอบรมปลูกจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีในการบริการ ประชาชน - โครงการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรสู่อาเซียน - โครงการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก/ผู้ดูแลเด็กและเจ้าหน้าที่ที่ เกี่ยวข้องของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก - โครงการซ่อมแผนป้องกัน - ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง (ผู้บริหาร และสมาชิกสภาท้องถิ่น - อุดหนุนศูนย์ประสานช่วยเหลือประชาชน - โครงการจัดทำแผนที่ภาษี - โครงการปรับปรุงกระบวนการทำงานและลดขั้นตอนเพื่อ บริการประชาชน - โครงการติดตั้งระบบสื่อสารและโทรคมนาคมในศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก - โครงการติดตั้งหลักัดอาคารสำนักงาน อบต.สามเมือง - โครงการปรับปรุงต่อเติมอาคารสำนักงาน อบต.สามเมือง - โครงการปรับปรุงโรงปุ๋ย อบต.สามเมือง	สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษาฯ	

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕					
๔. การเสริมสร้าง ความมั่นคงทุกมิติ เพื่อปกป้องสถาบัน หลักของชาติและ ความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	๘. ด้านการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ ดี	๗. ด้านการพัฒนา องค์กรให้มีการ บริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดีและ ส่งเสริมความเข้มแข็ง ในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต	การพัฒนาสมรรถนะการ ปฏิบัติงานของบุคลากรทุก ระดับอย่างต่อเนื่อง พัฒนา และเพิ่มขีดความสามารถ ขององค์กร ในด้านการ บริหารจัดการ ด้านการเงิน การคลัง และงบประมาณ ให้มีประสิทธิภาพ โดยยึด หลักธรรมาภิบาล ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วน ร่วมในการตรวจสอบการ บริหารงานของท้องถิ่น เปิด โอกาสเพิ่มช่องทางให้ ประชาชน ได้รับรู้ข้อมูล ข่าวสารของทางราชการมาก ขึ้น								ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนาบทบาทของ ผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชน ให้พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ของประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ของประชาชน และแก้ไขปัญหาเสพติด	- ปรับปรุงภูมิทัศน์หน้าสำนักงาน อบต.สามเมือง - ก่อสร้างโรงเก็บเครื่องสูบน้ำขนาดใหญ่ พร้อมท่อส่งน้ำ - โครงการติดตั้งแผงโซล่าเซลล์ จำนวน ๒๔ แผง ที่อาคาร หอประชุม อบต.สามเมือง - โครงการต่อเติมอาคารเอนกประสงค์ อบต.สามเมือง - โครงการปรับปรุงห้องประชุมสภาฯ อบต.สามเมือง - โครงการปุกระเบื่องห้องอาหาร ศพด.บ้านโนนเมือง - โครงการปุกระเบื่องห้องอาหาร ศพด.บ้านแฝก-โนนสำราญ - โครงการปรับปรุงต่อเติมอาคารพื้นที่รับประทานอาหาร ศพด.บ้านโนนกกอก - โครงการก่อสร้างห้องเก็บพัสดุ ศพด.บ้านโนนเมือง - โครงการก่อสร้างห้องเก็บพัสดุ ศพด.บ้านแฝก-โนนสำราญ - โครงการปรับปรุงซ่อมแซมอาคาร ศพด.บ้านโนนเมือง - โครงการปรับปรุงซ่อมแซมอาคาร ศพด.บ้านแฝก-โนน สำราญ - โครงการปรับปรุงห้องน้ำ ศพด.บ้านโนนกกอก - โครงการติดผ้าเพดานห้องอาหาร ศพด.บ้านโนนเมือง - โครงการล้อมรั้วรอบสนามกีฬาข้าง อบต.สามเมือง - โครงการก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์ประจำสนามกีฬา อบต.สามเมือง - โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์สนามกีฬาข้าง อบต.สามเมือง - โครงการส่งเสริมการเรียนรู้เด็กปฐมวัยท้องถิ่นไทยผ่านการ เล่น - โครงการฝึกอบรมให้ความรู้แก่คณะกรรมการจัดซื้อ จัดจ้าง - ค่าใช้จ่ายในการจ้างประเมินสำรวจความพึงพอใจผู้รับบริการ - โครงการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น	สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษาฯ	
				จำนวนบุคลากรที่เข้า ร่วมโครงการพัฒนา ตนเอง	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ/กิจกรรม	ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้มี ส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการ ทำงานของภาครัฐ	- โครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง และผู้นำชุมชน	สำนักงานปลัด	

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ด้านโครงสร้างพื้นฐานแบบบูรณาการ เพื่อมุ่งสู่การเป็นเมืองน่าอยู่ นวัตกรรม และบริการสาธารณะครอบคลุมทั่วถึง	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง
		การเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	
๒	ด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมการเกษตร	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์	กองสวัสดิการสังคม	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	กองสวัสดิการสังคม	
		การเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	กองสวัสดิการสังคม	
๓	ด้านการพัฒนาตำบลให้เป็นเมืองแห่งสังคมคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเข้มแข็งภาคประชาชน และสมานฉันท์ในท้องถิ่น	บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด	
		บริหารทั่วไป	แผนงานการรักษาความสงบภายใน	สำนักงานปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์	กองสวัสดิการสังคม	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักงานปลัด	
		การดำเนินงานอื่น	แผนงานงบกลาง	กองสวัสดิการสังคม	
๔	ด้านสาธารณสุข	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข	กองสาธารณสุขฯ	
		การดำเนินงานอื่น	แผนงานงบกลาง	กองสาธารณสุขฯ	
๕	ด้านการพัฒนาศักยภาพตำบลสู่ตำบลแห่งการเรียนรู้และก้าวหน้าเทคโนโลยี	บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษาฯ	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษาฯ	
๖	ด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองสาธารณสุขฯ	
		การเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	กองสวัสดิการสังคม	

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๗	ด้านการพัฒนาองค์กรให้มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและส่งเสริมความเข้มแข็งในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด	องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษาฯ	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักงานปลัด	
		การเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	
		การเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	กองสวัสดิการสังคม	
รวม	๗ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๑ แผนงาน	๖ สำนัก/กอง	

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์กรบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การ บูรณาการร่วมกันให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๕๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประมง การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหาปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๒. การวิเคราะห์ สถานการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์ จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของ ผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับ ใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารัต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริม อาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทาง ภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประติษฐ์ที่มีผลต่อ สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาใน ปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลการดำเนินงานได้แก่ S-Strength (จุด แข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT- Threat (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการ พัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ เชื่อมโยงหลักพระราชบัญญัติแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๖๐ (๑๐)	
๓.๑ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น			
๓.๒ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของ ท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักพระราชบัญญัติ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์ จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการ แผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชา รัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสะดวกคล่องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑. การสรุป สถานการณ์การ พัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจุบันและสถานการณ์การ เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การประเมินผล การนำแผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปีไป ปฏิบัติในเชิง ปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไป ตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่กำหนด ไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถ อธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการใน เชิงปริมาณ (Qualitative)	๑๐	
๓. การประเมินผล การนำแผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปีไป ปฏิบัติในเชิง คุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอา เทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และ เป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลัก ประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับ งบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการ หรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการใน เชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงานและ ยุทธศาสตร์การ พัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การ จัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/ Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการ แก้ไขปัญหาความยากจน หลักปรัชชารัฐ	๑๐	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕. โครงการพัฒนา ๕.๑ ความชัดเจน ของชื่อโครงการ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่ง ไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	๖๐ (๕)	
๕.๒ กำหนด วัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ โครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนด วัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับ หลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มี ความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ ชัดเจนนำไปสู่การตั้ง งบประมาณได้ ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้อง ชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิต อย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบาย ให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้ บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความ สอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการ แข่งขัน (๓) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความ เสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลาง พัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้อุตสาหกรรมชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมาย อนาคตประเทศไทย ๒๕๓๙ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้เกิดผล สัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะ ยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและ การหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคน ตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและ ความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มี ประสิทธิภาพ	(๕)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๖ โครงการมีความ สอดคล้อง	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	๕
๕.๗ โครงการสอดคล้อง กับยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	(๕)	๕
๕.๘ โครงการแก้ไข ปัญหาความยากจนหรือ การเสริมสร้างให้ ประเทศชาติมั่นคง มั่ง คั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลัก ประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเอง หรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๕)	๕
๕.๙ งบประมาณมีความ สอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	๕
๕.๑๐ มีการประมาณ การราคาถูกต้องตาม หลักวิธีการงบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(๕)	๕

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่ สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเทศบาลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

แบบที่ ๑ การกำกับจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

แบบประเมินคุณภาพของแผนพัฒนา

การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

เป็นแบบติดตามตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง ภายใต้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ดังนี้

๑. ชื่อ องค์การบริหารส่วนตำบลสามเมือง

๒. รายงานผลการดำเนินงาน

๓. จำนวนโครงการและงบประมาณ ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

[illegible]

รายงานผลการดำเนินงาน ตามแผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ		จำนวนโครงการอยู่ระหว่างดำเนินการ		จำนวนโครงการที่ไม่ได้ดำเนินการ		จำนวนโครงการทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานแบบบูรณาการเพื่อมุ่งสู่การเป็น “เมืองน่าอยู่ นวัตกรรม” และบริการสาธารณะครอบคลุมทั่วถึง								
๒. พัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมการเกษตร								
๓. พัฒนาตำบลให้เป็นเมืองแห่งสังคมคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเข้มแข็งภาคประชาชน และสมานฉันท์ในท้องถิ่น								
๔. พัฒนาด้านสาธารณสุข								
๕. พัฒนาศักยภาพตำบล เพื่อก้าวไปสู่ตำบลแห่งการเรียนรู้และก้าวหน้าเทคโนโลยี								
๖. พัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม								
๗. พัฒนางองค์กรให้มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และส่งเสริมความเข้มแข็งในการป้องกันปราบปรามการทุจริต								
รวมทั้งสิ้น								

สรุปโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ			
	ที่ปรากฏอยู่ในแผน	ที่ได้ปฏิบัติ	ที่ไม่ได้ดำเนินการ	คิดเป็นร้อยละ
๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแบบบูรณาการ เพื่อมุ่งสู่การเป็น “เมืองน่าอยู่ นวัตกรรม” และบริการสาธารณะเป็นเลิศ				
๒. พัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการเกษตร				
๓. พัฒนาตำบลให้เป็นเมืองแห่งสังคมคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเข้มแข็งภาคประชาชน และสมานฉันท์ในท้องถิ่น				
๔. พัฒนาด้านสาธารณสุข				
๕. พัฒนาศักยภาพตำบล เพื่อก้าวไปสู่ตำบลแห่งการเรียนรู้และก้าวหน้าเทคโนโลยี				
๖. พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการท่องเที่ยว				
๗. พัฒนางองค์กรให้มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และส่งเสริมความเข้มแข็งในการป้องกันปราบปรามการทุจริต				
รวม				

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ เทศบาลใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่าน กระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน

๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น

๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔. ปัญหาสาธารณสุขต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ ภัยแล้ง วาตะภัย น้ำท่วม อัคคีภัย ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือพิจารณาวางแผนการดำเนินการป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ บรรจุแผนงาน โครงการ กิจกรรม การให้ความช่วยเหลือต่างๆ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทันทั่วทั้ง

๕. ปัญหาโรคระบาดที่เกิดจากคน เกิดจากสัตว์ ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประชาชน และสัตว์ต่างๆ ในตำบล ซึ่งได้แก่ ไข้เลือดออก โรคไข้หวัดใหญ่ ไข้หวัดนก โรคมือ เท้า ปาก ที่เกิดขึ้นกับเด็กๆ โรคพิษสุนัขบ้า แนวทางการแก้ไข ปัญหา คือ ฝึกอบรม ประชาสัมพันธ์ รมรณรงค์ป้องกัน ลงพื้นที่รณรงค์การเกิดโรคระบาด การทำลาย การรักษา

๖. ปัญหาประชาชนในตำบลยังคงมีคนรายได้น้อย มีหนี้สินเยอะ ไม่เพียงพอในการดำรงชีวิต ค่าครองชีพสูง แนวทางการแก้ไขปัญหา ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สาธิตการประกอบอาชีพ ช่วยเหลือประชาชนซ่อมแซมบ้านคนจนผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมด้านการศึกษาโดยการจัดการบริการ สาธารณด้านการศึกษา การจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้กับเด็กนักเรียน จ้างเด็กนักเรียนในช่วงปิดภาคเรียนเพื่อมีรายได้

๗. ปัญหายาเสพติดในตำบล ในพื้นที่ยังไม่พบว่ามีการค้ายาเสพติด และยังไม่พบรายงานว่ามีผู้ติดยาเสพติด แต่เพื่อเป็นการป้องกัน มีแนวทางการป้องกัน โดยการลงพื้นที่ค้นหา การรณรงค์ป้องกัน การให้ความรู้กับประชาชนได้ทราบถึงโทษของยาเสพติด

๘. ปัญหาการสัญจรไปมาของประชาชนในตำบล เนื่องจาก ในตำบลด้านโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางคมนาคมบางหมู่บ้านยังเป็น ถนนดิน ถนนลูกรัง และถนนชำรุดเสียหายหลายเส้นทาง ช่วงฤดูฝนถนนลื่น เป็นหลุมเป็นบ่อ เกิดปัญหาในการสัญจรไปมาของประชาชน เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การคมนาคมล่าช้า แนวทางการแก้ไข จัดทำแผนงาน โครงการก่อสร้างถนนในเส้นทางสำคัญ พิจารณาเสนอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

ข้อสังเกต จากการสำรวจข้อมูล การลงพื้นที่ในเขตพื้นที่ตำบลสามเมือง จะเห็นว่าประชาชนยังมีปัญหาที่จะต้องความช่วยเหลือ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็น โครงสร้างพื้นฐาน การสังคมสงเคราะห์ การศึกษา สาธารณสุข ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การศาสนาศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวัสดิการสังคม การเกษตร เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การพัฒนาอาชีพ เส้นทางคมนาคมขนส่ง/ไฟฟ้า/น้ำประปา/แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค – บริโภค ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จากปัญหาด้านต่างๆ ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาเองได้จึงต้องเสนอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก้ไข ทำให้มีการเสนอโครงการเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการจัดการได้ และงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตั้งงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ ซึ่งส่งผลให้ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้การช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนตำบลสามเมืองได้รับการช่วยเหลือล่าช้าไปบ้าง

ข้อเสนอแนะ จากข้อสังเกตดังกล่าว มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังนี้ ปัญหาต่างๆ ที่ถูกเสนอมาไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ควรนำมาพิจารณาจัดลำดับความสำคัญโดยประชาคมท้องถิ่น ซึ่งมีหลายภาคส่วน ประกอบไปด้วย คณะกรรมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้นำหมู่บ้าน ตัวแทนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนทั่วไป ร่วมกันพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ และพิจารณาบรรจุเข้าแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป กรณีโครงการที่เกินศักยภาพก็ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่ ควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาถิ่น เพื่อการแก้ไขปัญหาให้ตรงกับความต้องการและความเดือดร้อนของประชาชนตำบลสามเมืองอย่างแท้จริง

ผลจากการพัฒนา จากการพัฒนาที่ผ่านมาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ในหลายเรื่อง และครอบคลุมทุกด้าน มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ประชาชนมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนตำบลสามเมือง แต่ก็ยังมีคงมีปัญหที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องแก้ไขต่อไป ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ยังมีการเผาหญ้า เผาอ้อย และเผาตอข้าวในช่วงเวลาเก็บเกี่ยว การเลี้ยงสัตว์ วัว ควาย หมู ที่ส่งกลิ่นเหม็นรำคาญให้กับพื้นที่ใกล้เคียง กลุ่มมีอาชีพต่างๆ การพนันที่ยังมีในพื้นที่ เส้นทางคมนาคมยังไม่ครบ น้ำอุปโภค-บริโภคที่ยังไม่เพียงพอ
